



วิธีแสดงความหมายทางโครงสร้างแบบต่าง ๆ ของคำไวยากรณ์

คงได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 4 ว่า คำไวยากรณ์ 23 ชนิด มีความหมาย ๑
5 ประเภทใหญ่ และยังแบ่งย่อยออกได้อีกเป็น 70 ชนิดนั้น ในบทนี้ จะกล่าวถึงวิธีแสดง
ความหมาย ๑ แบบต่าง ๆ ของคำไวยากรณ์ที่ละแบบ คือจะพิจารณาว่าความหมาย ๑
ของคำไวยากรณ์แต่ละแบบนี้ จะแสดงด้วยคำไวยากรณ์ชนิดใดบ้าง มีแบบการเรียงคำ
อย่างไร และจะบ่งรายชื่อของคำไวยากรณ์แต่ละชนิดที่ปรากฏในแบบการเรียงคำนั้น ๆ
ควย

5.1 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลี เพื่อบอกลักษณะ

อาจจะแบ่งย่อยได้ 8 ชนิด คือ

- 1.1 บอกชนิด
- 1.2 บอกขนาด
- 1.3 บอกสัณฐาน
- 1.4 บอกสี
- 1.5 บอกเสียง
- 1.6 บอกกลิ่น
- 1.7 บอกรส
- 1.8 บอกสัมผัส

ความหมาย ๑ 8 ชนิดดังกล่าวยังสามารถแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง หมายถึง ความหมาย ๑ 4 ชนิดแรก

กลุ่มที่สอง หมายถึง ความหมาย ๑ 4 ชนิดหลัง

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนามในการแสดงความหมาย ๓ แต่ละกลุ่ม เป็นอย่างเดียวกัน และแบบการเรียงคำของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏ ร่วมกับคำนามในการแสดงความหมาย ๓ แต่ละกลุ่ม ก็เป็นแบบเดียวกันด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจะแยกอธิบายชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม และแบบการเรียงคำไวยากรณ์ร่วมกับคำนาม เป็น ข้อ ก. และ ข้อ ข.

ข้อ ก. หมายถึง ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม และแบบการเรียงคำไวยากรณ์ ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ 4 ชนิดแรก

ข้อ ข. หมายถึง ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม และแบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ 4 ชนิดหลัง

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนามในการแสดงความหมาย ๓ 8 ชนิด อาจแยกอธิบายได้ดังนี้ คือ

ก. ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ 4 ชนิดแรก คือ

1. คำคุณศัพท์
2. คำลักษณนาม

ข. ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ 4 ชนิดหลัง คือ คำคุณศัพท์

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ 8 ชนิด อาจแยกอธิบายได้ดังนี้ คือ

ก. แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ 4 ชนิดแรก มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำนาม + คำคุณศัพท์

แบบที่สอง คำนาม + คำลักษณนาม + คำคุณศัพท์

ข. แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ 4 ชนิดหลัง มีเพียงแบบเดียว คือ

คำนาม + คำคุณศัพท์

ในการแสดงความหมาย ๓ แต่ละชนิดใน 8 ชนิดดังกล่าวแล้ว เนื่องจากเรียงคำไวยากรณ์คือ คำคุณศัพท์มีจำนวนไม่เท่ากัน จึงมีความจำเป็นต้องแยกบงรายคำของคำคุณศัพท์ ตามชนิดของความหมาย ๓ ดังนี้ คือ

5.1.1 เรียงคำไวยากรณ์คือคำคุณศัพท์ยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ แบบขยายคำนามเพื่อบอกชนิด มี 47 คำ² คือ

กระจุก	กระจิก	กระฉับ	กระแจง	กระคาง	กระโถก	กระแตก	เกี้ยว	จรรวน	
เกี้ยว	แกง	ชัชลาด	ชยัน	ชน	แข็งแรง	คึก	คุ่มกัน	งอย	จน
ฉลาด	เชื่อง	ชั่ว	คือ	คี่	ตระหนี่	ตาบอด	ตอนรับ	ฉวนฉี่	ท้อ
น้อย	บด	เบ	ไบ	โบราณ	ป่าเปอ	ประหาร	ปลอม	เปล่า	ผอม
พลอย	พยายาด	มั่งมี	มรัยส์ถ	ยากจน	เยอหยิ่ง	เยียม	รำรวย		
ระหง	รับจ้าง	รางวัล	เอากการ	เอางาน					

เมื่อบงรายคำคุณศัพท์ยกเว้นคำลักษณนาม ลงในแบบการเรียงคำตามข้อ ก. แล้วจะได้ดังนี้ คือ

¹ เนื่องจากคำลักษณนาม มีจำนวนคำมาก จึงไม่สามารถบงรายคำ ณ ที่นี้ได้
ดูรายคำชนิดนี้ได้ในภาคผนวก น.

² รายคำและจำนวนของคำไวยากรณ์ที่จะบงไว้ในที่นี้ จะหมายถึงรายคำและจำนวนคำเท่าที่ผู้วิจัยค้นพบเท่านั้น.

1.1)	กระจุกกระจิก	ฉลาด	ป่าเป๋อ
	กระฉับกระฉ่าง	เซื่อง	ประหาร
	กระคาง	ชั่ว	เปล่า
	กระโถกกระเดก	ค้อ	ผอม
	เกียจคร้าน	คืด	พลอย
	เกี้ยว	ตระหนี่	พยาบาล
	แกง	ตาบอด	มั่งมี
คำนาม +	ชัชฉลาด	ตอนรับ	มัชยัสต์
	ขยัน	ถวนถี่	ยากจน
	ชน	ท้อ	เยอหยิ่ง
	แข็งแกร่ง	นอย	เยียม
	คืด	บด	รวย
	กุ่มกั้น	เบ	ระหง
	งอย	ไบ	รับจ้าง
	จน	โบราณ	รางวัล
			เอាកารเอางาน

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

ของกระจุกกระจิกวางอยู่บนโต๊ะ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

แดงชอบเก็บของกระจุกกระจิก

1.2)

คำนำม + คำลักษณนาม +

กระฉับกระเฉง	คือ
กระตาง	คือ
กระโตกกระเดก	ตระหนี่
เกียจคร้าน	ท้อ
ซซลาค	โง่
ขยัน	บ้าเพ้อ
แข็งแรง	เปลา
คือ	ฉอม
งอย	มั่งมี
จน	มรัยัสถ์
ฉลาด	ยากจน
เซื่อง	เยอหยิ่ง
ชั่ว	ร่ำรวย

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

เลขชอคือยากมาก

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

ครูให้ทำเลขชอคือ

5.1.2 รายการไวยากรณ์คือคำคุณศัพท์ยกเว้นคำลักษณนาม¹ที่จะปรากฏรวม
กับคำนำม ในการแสดงความหมาย ๗ แบบขยายคำนำมเพื่อบอกขนาด มี 14 คำ คือ

¹ คำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 5 หน้า 128.

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
ชั้นโบ เขื่อนอุบลรัตน์

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แม่จะ ใจชั้นโบ เขื่อน

5.1.3 รายนามไวยากรณ์คือคำคุณศัพท์ยกเว้นคำลักษณนาม ที่จะปรากฏรวมกับ
คำนาม ในการแสดงความหมาย ๑ แบบขยายคำนามเพื่อบอกลักษณะ มี 4 คำ คือ

กลม แบน แป้น ทุย

เมื่อเรียงคำคุณศัพท์ลงในแบบการเรียงคำตามข้อ ก. แล้ว จะได้ดังนี้ คือ

3.1) คำนาม + กลม ทุย แบน แป้น

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
หมอกกลม อยู่บนหลังตุ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
พี่ พานชอบ ซื้อหมอกกลม

3.2) คำนาม + คำลักษณนาม + กลม แบน

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
ถวยแก้ว ใบกลม อยู่ในตุ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
พี่ หมายชอบ ไซถวยแก้ว ใบกลม

5.1.4 รายการไวยากรณ์คือคำคุณศัพท์ยกเว้นคำลักษณนามที่จะปรากฏร่วมกับคำ
นาม ในการแสดงความหมาย ๖ แบบขยายคำนามเพื่อบอกดี มี 8 คำ คือ

กระต๋ำกระต๋าง ขาว เขียว ค่ำ แดง น้ำเงิน น้ำตาล
ม่วง

เมื่อบงรายการคุณศัพท์ลงในแบบการเรียงคำตามข้อ .ก. แล้ว จะได้ดังนี้ คือ

4.1) คำนาม +

กระต๋ำกระต๋าง	เขียว	แดง	น้ำตาล
ขาว	ค่ำ	น้ำเงิน	ม่วง

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
กระโปรงน้ำเงินอยู่ในตู้

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
พี่เขี้ยวชอบสีน้ำเงิน

4.2) คำนาม + คำลักษณนาม +

ขาว	ค่ำ	น้ำเงิน	ม่วง
เขียว	แดง	น้ำตาล	

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เสื้อตัวขาวอยู่ในตู้

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แม่ชอบใส่เสื้อตัวขาว

5.1.5 รายการคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวเนื่องกับคำคุณศัพท์ที่จะปรากฏร่วมกับคำ
นาม ในการแสดงความหมาย ๑ แบบขยายคำนามเพื่อบอกเสียง มี 13 คำ คือ

กระซิบกระซาบ กรรโชก กระเส้า คอย ค้าง ตะคอก ตะเพิด
ทวาด ทุ่ม แปร่ง ไพเราะ เร็วก แหบ

เมื่อเรียงรายการคำคุณศัพท์ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

5.1)

คำนาม	+	กระซิบกระซาบ	ค้าง	ทุ่ม	แหบ
		กรรโชก	ตะคอก	แปร่ง	
		กระเส้า	ตะเพิด	ไพเราะ	
		คอย	ทวาด	เร็วก	

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

เสียงกระซิบกระซาบ ค้างอยู่ข้างบ้าน

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมรอง เช่น

แอมไคยีน เสียงกระซิบกระซาบ คอย ๆ

5.1.6 รายการคำคุณศัพท์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง
ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามเพื่อบอกกลิ่น มี 6 คำ คือ

จุน ทุ หอม เหม็น เหม็นสาบ เหม็นอับ

เมื่อเรียงรายการคำคุณศัพท์ลงในแบบการเรียงคำตามข้อ ข. แล้ว จะได้ดังนี้ คือ

6.1)

คำนาม	+	จุน	หอม	เหม็นสาบ
		ทุ	เหม็น	เหม็นอับ

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

กลิ่นหอมลอยมาจากห้องรับ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

ใคร ๆ ก็ชอบชมกลิ่นหอม

5.1.7 รายการไวยากรณ์คือคำคุณศัพท์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง
ความหมาย ๗ แบบขยายคำนามเพื่อบอกรส มี 10 คำ คือ

กลมกล่อม ชม ชื่น เค็ม ซืด ปรา เบี้ยว เฝือก ผาด

หวาน

เมื่อมองรายการคุณศัพท์ลงในแบบการเรียงคำตามข้อ ข.แล้ว จะได้อดังนี้ คือ

7.1)

คำนาม +

กลมกล่อม	ชื่น	ซืด	เบี้ยว	ผาด
ชม	เค็ม	ปรา	เฝือก	หวาน

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

รสเฝือกเป็นรสที่กลมชอบ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

ตอຍไม่ชอบรสเฝือก

5.1.8 รายการไวยากรณ์คือคำคุณศัพท์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง
ความหมาย ๗ แบบขยายคำนามเพื่อบอกสัมผัส มี 6 คำ คือ

เกลี้ยง เกลา แข็ง นิ่ม นุ่ม เย็น ร้อน

เมื่อเรียงคำคุณศัพท์ลงในแบบการเรียงคำตามข้อ ข. แล้ว จะได้ดังนี้ คือ

คำนาม	+	เกล็ด ^๑ ยง ^๒ เกลา ^๓	นุ่ม ^๑
		แข็ง ^๑	เย็น ^๑
		นิ่ม ^๑	รอน ^๑

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
ผาเย็นไม่ถูกหลักอนามัย

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
 รานนี้ชอบแจกผาเย็น

5.2 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกความกำหนดชี้เฉพาะ

ความหมาย ๑ แบบนี้อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

5.2.1 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะธรรมดา

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑

ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำคุณศัพท์
2. คำลักษณนาม
3. คำบอกกำหนดเสียงตรี
4. คำลำดับที่

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑

ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำนาม	+	คำลักษณนาม	+	คำคุณศัพท์
<u>แบบที่สอง</u>	คำนาม	+	คำลักษณนาม	+	คำบอกกำหนดเสียงตรี
<u>แบบที่สาม</u>	คำนาม	+	คำลักษณนาม	+	คำลำดับที่

รายนามคำไวพจน์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิด
นี้ มีดังนี้ คือ

รายนามคำคุณศัพท์ มี 47 คำ คือ

กระฉับกระเฉง กระตาง กระโถกกระแตก กลม เกี้ยวจราน
ขยัน ขาว ชีชลาด เขียว เชื่อง แข็งแรง ง่าย งาม
ฉลาด ชำ เชื่อง คำ คี คือ แคง ทรเหนื ต้น เตี้ย โต
ท้อ น้ำเงิน น้ำตาล แบน ใบ ป้าเป้อ เปลา ผอม ม่วง มั่งมี
มรัยัสถ์ ย่อม ยากจน ยาว เยอหยิ่ง รำรวย ลึก เล็ก สั้น
สูง หนา ใหญ่

รายนามคำบอกกำหนดเสียงตรี มี 4 คำ คือ นี้ นั้น นุน โนน

รายนามคำลำดับที่ มีคำว่า ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ... ที่แสน

เมื่อบังรายคำคุณศัพท์ คำบอกกำหนดเสียงตรีและคำลำดับที่ลงในแบบการ
เรียงคำดังกล่าวแล้ว จะไต่ดังนี้ คือ

1.1)

คำนาม + คำลักษณะนาม +

กระฉับกระเฉง	ง่าย	โต	ยอม
กระตาง	งาม	ท้อ	ยากจน
กระโถกกระแตก	ฉลาด	น้ำเงิน	ยาว
กลม	ชำ	น้ำตาล	เยอหยิ่ง
เกี้ยวจราน	เชื่อง	แบน	รำรวย
ขยัน	คำ	ใบ	ลึก
ขาว	คี	ป้าเป้อ	เล็ก
ชีชลาด	คือ	เปลา	สั้น
เขียว	แคง	ผอม	สูง
เชื่อง	ทรเหนื	ม่วง	หนา
แข็งแรง	ต้น	มั่งมี	ใหญ่
ค	เตี้ย	มรัยัสถ์	

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เสือตัวขาว อยู่ในตู้

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
 ฉันชอบใล่ เสือตัวขาว

1.2)

คำนาม + คำลักษณนาม +

น้
 นน
 นน
 นน
 โนน

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
บ้านหลังนี้ สวยมาก

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
 ฉันชอบบ้านหลัง โนน

1.3)

คำนาม + คำลักษณนาม +

ทหนึ่ง
 ทสอง
 ทสาม
 าลา
 ทแสน

ตัวอย่าง

นามวลีที่กำหนดที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
แบบเรียนเล่มที่หนึ่งหมดแล้ว

นามวลีที่กำหนดที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
ฉันซื้อแบบเรียนเล่มที่สาม

5.2.2 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความใกล้เคียงไกลของคำนาม เมื่อนำคำนามที่เรากล่าวถึงมาเปรียบเทียบกับตัวบุคคล

อาจแบ่งออกเป็นชนิดย่อยได้ 4 ชนิด คือ

- 5.2.2.1 บอกความกำหนดชี้เฉพาะความใกล้เคียงที่สุดของคำนาม
- 5.2.2.2 บอกความกำหนดชี้เฉพาะความกึ่งไกลของคำนาม
- 5.2.2.3 บอกความกำหนดชี้เฉพาะความกึ่งไกลของคำนาม
- 5.2.2.4 บอกความกำหนดชี้เฉพาะความใกล้เคียงที่สุดของคำนาม

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑
4 ชนิด ข้างบนนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำบอกกำหนดเสียงโท
2. คำบอกกำหนดเสียงตรี
3. คำลักษณนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑

4 ชนิด ข้างบนนี้ มี 3 แบบ ดังนี้ คือ

แบบที่หนึ่ง คำนาม + คำบอกกำหนดเสียงโท

แบบที่สอง คำนาม + คำบอกกำหนดเสียงตรี

แบบที่สาม คำนาม + คำลักษณนาม + คำบอกกำหนดเสียงตรี

ในการแสดงความหมาย ๆ แต่ละชนิดใน 4 ชนิดดังกล่าวข้างบนนี้ เนื่องจากมี
 รัยคำไวยากรณ์คือ คำบอกกำหนดเสียงโท และคำบอกกำหนดเสียงตรีไม่เหมือนกัน จึงมี
 ความจำเป็นต้องแยกของรัยคำบอกกำหนดเสียงโทและคำบอกกำหนดเสียงตรี ตามชนิด
 ของความหมาย ๆ แต่ละชนิด ดังนี้คือ

5.2.2.1 รัยคำไวยากรณ์ยกเว้นคำลักษณนาม ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง
 ความหมาย ๆ แบบขยายคำนามเพื่อบอกความกำหนดชี้เฉพาะความใกล้เคียงที่สุดของคำนาม
 มีดังนี้ คือ

รัยคำบอกกำหนดเสียงโท มี 1 คำ คือ นี้

รัยคำบอกกำหนดเสียงตรี มี 1 คำ คือ นี้

เมื่อของรัยคำบอกกำหนดเสียงโทและคำบอกกำหนดเสียงตรีลงในแบบการเรียง
 คำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

1.1) คำนาม + $\left[\begin{array}{c} \text{นี้} \\ \text{นี้} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

นามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เลื่อนชักแล้ว

นามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
น้องชักเลื่อนแล้ว

1.2) คำนาม + $\left[\begin{array}{c} \text{นี้} \\ \text{นี้} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

นามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
ประเทศนี้เจริญมาก

นามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
เขาไปเที่ยวประเทศนี้มา

1.3) คำนาม + คำลักษณนาม + $\left[\begin{array}{c} \text{นี้} \\ \text{นี้} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
บ้านหลังนี้ทาสีเหลือง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แดงจะขายบ้านหลังนี้แล้ว

5.2.2.2 รายการไวยากรณ์ยกเว้นคำลักษณนามที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง
ความหมาย ๗ แบบขยายคำนามเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความถี่ใกล้ของคำนาม มีดังนี้
คือ

รายการออกกำหนดเสียงโท มี 1 คำ คือ นั้น

รายการออกกำหนดเสียงตรี มี 1 คำ คือ นั้น

เมื่อพบรายการออกกำหนดเสียงโทและคำออกกำหนดเสียงตรีลงในแบบการ
เรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้นี้ คือ

2.1) คำนาม + $\left[\begin{array}{c} \text{นั้น} \\ \text{นั้น} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เสื้อนั้นขาดแล้ว

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
น้องทำเสื้อนั้นขาด

2.2) คำนาม + $\left[\begin{array}{c} \text{นี้} \\ \text{นี้} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
บ้านนี้กำลังมีงาน

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
ช่างกำลังทาสีบ้านนั้น

2.3) คำนาม + คำลักษณนาม + [นั้น]

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เด็กคนนั้นน่ารัก

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แม่อีกเด็กคนนั้นมาก

5.2.2.3 รายการไวยากรณ์ยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง ความหมาย ๗ แบบขยายคำนามเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความถี่ไกลของคำนาม มีดังนี้ คือ

รายการบอกกำหนดเสียงโท มี 1 คำ คือ โนน

รายการบอกกำหนดเสียงตรี มี 1 คำ คือ โนน

เมื่อมองรายการบอกกำหนดเสียงโทและคำบอกกำหนดเสียงตรีลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้อันนี้ คือ

3.1) คำนาม + [โนน]

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เสียง โนน หักแล้ว

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 1 หน้า 128.

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แม่ชื่อเคียงโนนมา

3.2) คำนาม + โนน

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
บ้านโนนกำลังทาสี

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
ช่างกำลังทาสีบ้านโนน

3.3) คำนาม + คำลักษณนาม + โนน

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เด็กคนโนนสวยมาก

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
ฉันชอบเด็กคนโนน

5.2.2.4 รายการไวยากรณ์ยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง ความหมาย ๓ แบบขยายคำนาม เพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความใกล้เคียงที่สุดของคำนาม มีดังนี้ คือ

รายการออกกําหนดเสียงโท มี 1 คำ คือ นูน

รายการออกกําหนดเสียงตรี มี 1 คำ คือ นูน

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 1 หน้า 128.

แบบที่หนึ่ง คำนาม + คำอานิยม

แบบที่สอง คำนาม + คำลักษณะนาม + คำอานิยม

รายการไวยากรณ์แยกแยะคำลักษณะนามที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง

ความหมาย ๑ แบบนี้ คือ

รายการอานิยม มี 4 คำ คือ ไค ไหน อื่น อะไร

เมื่อพบรายการอานิยมลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้อันนี้ คือ

5.3.1) คำนาม + ไค ไหน อื่น อะไร

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

คนไหนขยัน จะไครางวัด

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

พี่กาไม่ชอบคนอื่น

5.3.2) คำนาม + คำลักษณะนาม + ไค ไหน อื่น อะไร

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

เด็กคนไหนขยัน จะไครางวัด

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

พี่ไม่รักเด็กคนอื่น

5.4 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนหรือบอกพจน์¹

อาจแบ่งออกได้เป็น 9 ชนิด คือ

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 3 หน้า 44.

- 5.4.1 บอกจำนวน "หนึ่ง" หรือบอกเอกพจน์
- 5.4.2 บอกจำนวน "มากกว่าหนึ่ง" หรือบอกพหูพจน์
- 5.4.3 บอกลำดับที่
- 5.4.4 บอกประมาณ
- 5.4.5 บอกจำนวนเพิ่ม
- 5.4.6 บอกจำนวนจำกัด
- 5.4.7 บอกจำนวนรวม
- 5.4.8 บอกจำนวนเท่าที่ปรากฏ
- 5.4.9 บอกความรู้สึกเกี่ยวกับจำนวน

5.4.1 ความหมาย ๗ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวน "หนึ่ง" หรือบอกเอกพจน์

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำจำนวนนับ
2. คำลำดับที่
3. คำลักษณนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗

ชนิดนี้ มี 5 แบบ ดังนี้ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำนาม + คำจำนวนนับ
<u>แบบที่สอง</u>	คำนาม + คำลักษณนาม
<u>แบบที่สาม</u>	คำนาม + คำลำดับที่
<u>แบบที่สี่</u>	คำนาม + คำลักษณนาม + คำจำนวนนับ
<u>แบบที่ห้า</u>	คำนาม + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม

รายการไวยากรณ์แยกแยะคำลักษณะนาม ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง

ความหมาย ๗ ชนิดนี้ คือ

รายการจำนวนนับ มี 1 คำ คือ หนึ่ง

รายการคำลักษณนาม มี 1 คำ คือ เดียว

เมื่อนำรายการจำนวนครบและคำลักษณนามที่ ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว
จะได้ดังนี้ คือ

1.1) คำนาม + หนึ่ง

ตัวอย่าง

นามวลีที่กำหนดให้เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
ช่วยส่งกวยเดียวหนึ่ง ¹

1.2) คำนาม + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

นามวลีที่กำหนดให้เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
ชอกาแพเย็นแก้ว ²

1.3) คำนาม + คำลักษณนาม + เดียว

ตัวอย่าง

นามวลีที่กำหนดให้เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แคงมีเสื้อยักตัวเดียว

^{1,2} ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 3 หน้า 46.

1.4) คำนาม + คำลักษณนาม + หนึ่ง

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
หนู ตัวหนึ่ง อยู่ใน ตู้

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แดง มี กระต่าย ตัวหนึ่ง

1.5) คำนาม + หนึ่ง + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
ราชสีห์ หนึ่ง ตัว อยู่ใน ป่า

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นกรรมตรง เช่น
ราชสีห์ ตัวนี้ มา หา หนึ่ง ตัว

5.4.2 ความหมาย ๆ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวน "มากกว่าหนึ่ง" หรือ
บอกพหูพจน์

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิด
นี้ คือ

1. คำจำนวนนับ
2. คำลักษณนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำนาม + คำจำนวนนับ

แบบที่สอง คำนาม + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม

รายนามคำไวยากรณัยยกเว้นคำลักษณนาม¹ ซึ่งจะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง ความหมาย ๆ แบบนี้ คือ

รายนามจำนวนนับ มีคำว่า สอง สาม สี่ ฯลฯ หลาย

เมื่อบ่งรายนามจำนวนนับ ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

2.1) คำนาม + [สอง สาม สี่]

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

ช่วยส่งกาแฟสอง²

2.2) คำนาม + [สอง สาม สี่] + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

บ้านสามหลังอยู่ทวายสวน

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

พอกำลังสร้างบ้านสี่หลัง

5.4.3 ความหมาย ๆ แบบของคำนามในนามวลีเพื่อบอกลำดับที่

ชนิดของคำไวยากรณัยที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง ความหมาย ๆ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำลำดับที่
2. คำจำนวนนับ

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 1 ของบทที่ 5 หน้า 128.

² ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 3 หน้า 47.

แบบการเรียงคำไวยากรที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำนาม + คำลักษณนาม + คำลำดับที่

แบบที่สอง คำนาม + คำลักษณนาม + คำจำนวนนับ

รายคำไวยากรยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

รายคำลำดับที่ มีคำว่า ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ...

รายคำจำนวนนับ มีคำว่า หนึ่ง สอง สาม ...

เมื่อเรียงรายคำลำดับที่และคำจำนวนนับ ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

3.1) คำนาม + คำลักษณนาม + ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ...

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
โต๊ะตัวที่หนึ่ง อยู่หน้าห้อง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แม่ชายโต๊ะตัวที่สอง ไปแล้ว

3.2) คำนาม + คำลักษณนาม + หนึ่ง สอง สาม ...

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 5 หน้า 128.

แบบเรียนเล่มหนึ่งหมดแล้ว

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

ฉันมีแบบเรียนเล่มหนึ่งถึงเล่มสี่

5.4.4 ความหมาย ๗ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกประมาณ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗ ชนิด
นี้ มีดังนี้ คือ

1. คำหน้าจำนวน
2. คำจำนวน นับ
3. คำหลังจำนวน
4. คำลักษณนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗

ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำนาม + คำหน้าจำนวน + คำจำนวน นับ + คำลักษณนาม

แบบที่สอง คำนาม + คำจำนวน นับ + คำลักษณนาม

แบบที่สาม คำนาม + คำจำนวน นับ + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน

รายการคำไวยากรณ์ยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง

ความหมาย ๗ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

รายการคำหน้าจำนวน มี 4 คำ คือ เกือบ ประมาณ ราว สัก

รายการคำจำนวนนับ มีคำว่า หนึ่ง สอง สาม บาง นานา

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 5 หน้า 128.

รายนามคำหลังจำนวน มี 2 คำ คือ กวา เศษ

เมื่อมองรายนามคำหน้าจำนวน คำจำนวนนับ และคำหลังจำนวนลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวดแล้ว จะได้อดังนี้ คือ

$$4.1) \quad \text{ค่านาม} + \begin{array}{|c|} \hline \text{เกือบ} \\ \hline \text{ประมาณ} \\ \hline \text{ราว} \\ \hline \text{สัก} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{หนึ่ง} \\ \hline \text{สอง} \\ \hline \text{สาม} \\ \hline \text{สี่} \\ \hline \text{ ฯลฯ} \\ \hline \end{array} + \text{คำลักษณนาม}$$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

ปลาราวสองตัวคงพอ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

แม่จะใช้จ่ายเงินประมาณแสนบาท

$$4.2) \quad \text{ค่านาม} + \begin{array}{|c|} \hline \text{บาง} \\ \hline \text{นานา} \\ \hline \end{array} + \text{คำลักษณนาม}$$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

ปลาบางตัวไม่สด

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

ร้านนี้มีนานานานาชนิด

$$4.3) \quad \text{คำนาม} + \begin{array}{|c|} \hline \text{หนึ่ง} \\ \hline \text{สอง} \\ \hline \text{สาม} \\ \hline \text{สี่} \\ \hline \text{ ฯลฯ} \\ \hline \end{array} + \text{คำลักษณนาม} + \begin{array}{|c|} \hline \text{กว่า} \\ \hline \text{เศษ} \\ \hline \end{array}$$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เงินสองแสนบาทเศษอยู่ในตู้เซฟ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
พี่กาต้องการใช้เงินสามหมื่นบาทเศษ

5.4.5 ความหมาย ๓ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนเพิ่ม

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำหน้าจำนวน
2. คำจำนวนนับ
3. คำหลังจำนวน
4. คำลักษณนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำนาม + คำหน้าจำนวน + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม

แบบที่สอง คำนาม + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน

รายนามคำวิยากรณัยยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏรวมกับคำนาม ในการแสดง
ความหมาย ๖ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

รายนามจำนวน มี 1 คำ คือ อีก

รายนามจำนวนนับ มีคำว่า หนึ่ง สอง สาม หลาย

รายนามหลังจำนวน มี 1 คำ คือ พูน

เมื่อมองรายนามจำนวน คำจำนวนนับ และคำหลังจำนวนลงในแบบการเรียง
คำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

5.1)

คำนาม + $\left[\begin{array}{c} \text{อีก} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{c} \text{หนึ่ง สอง สาม หลาย} \end{array} \right] + \text{คำลักษณนาม}$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
ผาอีกสองชั้นอยู่บนโต๊ะ

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เป็น
ฟ้านท้องการผาอีกหลายชั้น

5.2)

คำนาม + $\left[\begin{array}{c} \text{หนึ่ง สอง สาม หลาย} \end{array} \right] + \text{คำลักษณนาม} + \left[\begin{array}{c} \text{พูน} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
ชาวสองถวยพูนอยู่บนโต๊ะ

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 5 หน้า 128.

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
น้องตองการชาวสองถวยพน

5.4.6 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนจำกัด

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑ ชนิด
 นี้ มีดังนี้ คือ

1. คำจำนวนนับ
2. คำหลังจำนวน

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑
 ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำนาม + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน

เมื่อบงรายคำจำนวนนับ และคำหลังจำนวนลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว
 จะได้ดังนี้ คือ

6.1)

คำนาม + หนึ่ง สอง สาม + คำลักษณนาม + เท่านั้น

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

เงินสองพันบาทเท่านั้นอยู่ที่

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

พี่ก่าต้องการ เงินสองหมื่นบาทเท่านั้น

5.4.7 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนรวม

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑ ชนิด
 นี้ มีดังนี้ คือ

1. คำจำนวนนับ
2. คำหน้าจำนวน
3. คำลักษณนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗ ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำนาม + คำหน้าจำนวน + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม

เรียงคำไวยากรณ์ยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

เรียงคำหน้าจำนวน มี 1 คำ คือ ทั้ง

เรียงคำจำนวนนับ มีคำว่า สอง สาม ...

เมื่อเรียงคำหน้าจำนวนและคำหลังจำนวนลงในแบบการ เรียงคำดังกล่าวแล้ว
จะได้ดังนี้ คือ

7.1)

คำนาม + ทั้ง + หนึ่ง สอง สาม ... + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

ชาวทั้งสองกระสอบอยู่ในถังใหญ่

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

ฉันอยากไค้ผ้าทั้งสี่ชิ้น

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 5 หน้า 128.

5.4.8 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนเท่าที่ปรากฏ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑

ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำจำนวนนับ
2. คำหลังจำนวน

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑

ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำนาม + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน

เรียงคำไวยากรณ์ยกเว้นคำลักษณนามที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดง

ความหมาย ๑ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

เรียงคำจำนวนนับ มีคำว่า หนึ่ง สอง สาม ... เป็นต้น

เรียงคำหลังจำนวน มี 2 คำ คือ ถวน เต็ม

เมื่อเรียงเรียงคำจำนวนนับและคำหลังจำนวนลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว
จะได้ดังนี้ คือ

8.1) คำนาม + หนึ่ง สอง สาม ... เป็นต้น + คำลักษณนาม +

ถวน
เต็ม

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

เงินสองพันบาทถวนอยู่ในลิ้นชัก

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

คุณทองตวงแบ่งสองถวยเต็ม

5.4.9 ความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกความรู้สึกเกี่ยวกับจำนวน

อาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. บอกความรู้สึกว่า "มาก"
2. บอกความรู้สึกว่า "น้อย"

ชนิดของคำไวยากรณที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑ ทั้ง 2 ชนิดนี้ และแบบการเรียงคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำนามมีเหมือนกันทั้งสองชนิด ดังนี้ คือ

ชนิดของคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑ ทั้ง 2 ชนิด ข้างบนนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำหน้าจำนวน
2. คำจำนวนนับ
3. คำลักษณนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑ ทั้ง 2 ชนิด ข้างบนนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำนาม + คำหน้าจำนวน + คำจำนวนนับ + คำลักษณนาม

ในการแสดงความหมาย ๑ แต่ละชนิดในสองชนิดดังกล่าวมีรายคำไวยากรณ คือ คำหน้าจำนวนไม่เหมือนกัน จึงจำเป็นต้องแยกขงรายคำหน้าจำนวนพร้อมทั้งรายคำจำนวนครบตามชนิดแต่ละชนิด ดังนี้ คือ

ก. รายคำไวยากรณยกเว้นคำลักษณนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๑ แบบขยายคำนามเพื่อบอกความรู้สึกว่า "มาก" มีดังนี้ คือ

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 5 หน้า 128.

รายนามจำนวน มี 2 คำ คือ ถึง ตั้ง

รายนามจำนวนนี้ มีคำว่า หนึ่ง สอง สาม ...

เมื่อขมยรายนามจำนวนและคำจำนวนครบลงในแบบการเรียงคำดังกล่าว
แล้ว จะได้อันนี้ คือ

ค่านาม	+	ถึง ตั้ง	+	หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า	+	คำลักษณะนาม
--------	---	-------------	---	-----------------------------------	---	-------------

ตัวอย่าง

นามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เงินตั้งสองร้อยบาทอยู่ในกระปุก

นามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
แมวขาดเงินถึงสามพันบาท

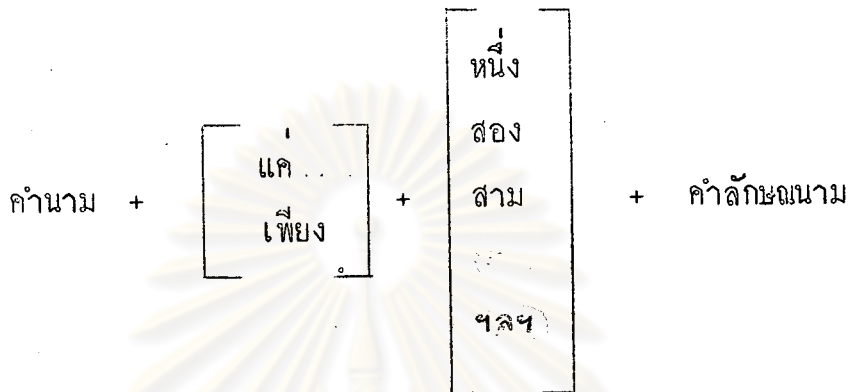
ข. รายนามไวยากรณยกเว้นคำลักษณะนาม¹ ที่จะปรากฏร่วมกับค่านาม ในการแสดงควมหมาย ๗ แบบขยายค่านามเพื่อบอกความรู้สึกว่า "น้อย" มีดังนี้ คือ

รายนามจำนวน มี 2 คำ คือ แค่ เพียง

รายนามจำนวนนี้ มีคำว่า หนึ่ง สอง สาม ...

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถ ของบทที่ 5 หน้า 128.

เมื่อบงรายคำหน้าจำนวนและคำจำนวนนี้บ่งลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว
จะได้ดังนี้ คือ



ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น
เงินแคหาสิบสตางค์ก็ไหนองไม่ได้

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น
ตองจิตตองการเงินเพียงสามหมื่นบาท

5.5 ความหมาย ๗ แบบขยายกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพ

อาจจะแบ่งออกได้เป็น 7 ชนิด ดังนี้ คือ

5.5.1 บอกสภาพของการกระทำ

5.5.2 บอกสภาพของสี

5.5.3 บอกสภาพของกลิ่น

5.5.4 บอกสภาพของความรู้สึก

5.5.5 บอกสภาพของสัมผัส

5.5.6 บอกสภาพของรส

5.5.7 บอกสภาพของเสียง

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ ทั้ง 7 ชนิดนี้และแบบการ เรียงคำของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยามีเหมือน ๆ กัน ทุกชนิดดังนี้ คือ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ ทั้ง 7 ชนิด ข้างบนนี้ มีชนิดเดียว คือ

คำกริยาวิเศษณ์

แบบการ เรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ ทั้ง 7 ชนิดข้างบนนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์

ในการแสดงความหมาย ๗ แต่ละชนิดใน 7 ชนิดข้างบนนี้ มีรายคำไวยากรณ์ คือ คำกริยาวิเศษณ์จำนวนไม่เท่ากัน จึงมีความจำเป็นต้องแยกบงรายคำกริยาวิเศษณ์ ตามชนิดแต่ละชนิด ดังนี้ คือ

5.5.1 รายคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบ ขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพของการกระทำ คือ

รายคำกริยาวิเศษณ์ มี 115 คำ คือ

กะโหลกกะเผลก กะรุงกะรัง กะเรอกะรา กัน กระเจิดกระเจิง
 กระทอนกระแทน กระเทเว่ กระมิดกระเมี้ยน กระยองกระแยง กระสับกระ-
 สาย กระเสาะกระแสะ กระหนุงกระหนิง กรัง กราก แก้วว กำ
 กุกกับ ขวักไขว่ ขวบ ขอด ชี้เขา ขึ้นใจ เซลง คร่ำคร่า ครุ่มเครือ
 คลอง คลองคอค คลัก กัก จ้อ จับเจา จำเจ แจ โจ่งแจ่ง ฉิว
 ฉู ฉ่อย ฉาง ช่อม ชัก ชำ ชัก โขก ซอมซอ แซว โข
 โขซัดโซเซ คะ ควน ควย ค่ายกัน คิก คี คุ่ม เตี้ยะ ต้วมเตี้ยม
 ตอย ๆ ตะกุกตะกัก ตะบึง ตะแหมะแขะ ตระหง่าน เทอ เต็มตา

เตะตะ โทงเตง ฏุกฏัก เพ่งเตง บ้าง ปรีอ ปรีอ ปรีไปรง
 เปาะ เปริยะ แปลกตา แปล ฆากต ฌ้อย ฌุง ฆาว ฆง
 ฆล ฆีบ ฆะรุงฆะรัง ฆลอย ฆลัก ฆลาน ฆะลอกฆะแลก ฆิตฺติมฺราย
 ฆุนฆาม ฆิก ฆอมฆอ ฆะริก ฆา ฆำไร ฆ็ียราก ฆ็อยฆ็อย ฆ็ว
 ฆับหลัง ฆิว ฆอย ฆำพิง ฆำลอง ฆอน ฆับ ฆ๊วบ ฆังค ฆลอน
 ฆัมบ ฆุคฆุค ฆ็อนกัน ฆิก ฆอกฆนค ฆอง ฆ็อย ฆองฆอง ฆอ

เมื่อบงรายคำกริยาวิเศษณ์ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้อันนี้ คือ

คะโผลกคะเผลก	ชวกไชว	ฉุ
คะรุงคะรัง	ชว็บ	เฉ็อย
คะเวอคะรา	ชอก	แฉง
กัน	ช็เซา	ชอม
คะเจ็คคะเจ็จ	ช็นใจ	ชัค
คะหอนคะแทน	ชลง	ชา
คะเทเว	ครำครา	ชัค
คะมิตคะเม็ย	ครุมเคร็ว	โชก
คะของคะแยง	คลอง	ชอมชอ
คะสับคะสาย	คลองคอ	ชว
คะเสาะคะแสะ	คลัก	โชชัคโชเซ
คะหนุงคะหนิง	งัก	คะ
กรัง	จ็บเจา	ควน
กราก	จำเจ	ควย
แกรว	แจ	ควยกัน
กำ	โจงแจง	คิก
กุกกับ	ฉิว	คี่

คำกริยา +

คุม	แปด	เรือบเจอย
เคี้ยว	ผงาด	เร็ว
ความเคียม	ผล็อย	ลับหลัง
คอย ๆ	ผดุง	ลัว
ตะกุกตะกัก	ผาว	เลย
ตะบึง	แผง	ลำพัง
ตะแหมะแซะ	แผล	ลำลอง
ตระหนาน	พับ	วอน
เตอ	พะรุงพะรัง	วับ
เต็มตา	พลอย	แว็บ
เตาะเตะ	พลัก	สังค
โถง เถง	พลาน	สลอน
ถูถูกั๊ง	มะดอกมะแลก	หมับ
เทง เถง	มิตมิราย	หลุดลุ่ย
บาง	มูมมาม	เหมือนกัน
ปรอ	ยิก	อึก
ปรือ	รอมรอ	เอกเขนก
ปรุไปรง	ระริก	เอง
เปาะ	รา	เออย
เปรียะ	รำไร	แองแมง
แปลกตา	เรียราค	แอ

ตัวอย่าง

ตาเดินกะเผลกกะเผลก

ปรีชาเกินชาวชา

5.5.2 รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗
แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพของดี คือ

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 7 คำ คือ

ขจี จวก + แจก ปัก เรือ + ออย

เมื่อบงรายการกริยาวิเศษณ์ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

คำกริยา +

ขจี	แจก	
จวก	ปัก	+
+	เรือ	ออย

ตัวอย่าง :

กระโปรงปัก

เสื้อกั๊ยเรือ

5.5.3 รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗
แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพของกลิ่น คือ

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 4 คำ คือ

กรุ่น จืด ชุ่ม โฉ

เมื่อบงรายการกริยาวิเศษณ์ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

คำกริยา +

กรุ่น	ชุ่ม
จืด	โฉ

ตัวอย่าง

ดอกไม้กรุ่น

แกงหมอนุ่ม

5.5.4 รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓
แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพของความรู้สึก คือ

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 9 คำ คือ

จิ่ง จ้า ถึงใจ ที่เคี้ยว นัก แผลบ วาบ เหลื่อเกิน ใหญ่

เมื่อมองรายการลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้อันนี้ คือ

คำกริยา	+	<table style="border-collapse: collapse; width: 100%;"> <tr> <td style="padding: 5px;">จิ่ง</td> <td style="padding: 5px;">ที่เคี้ยว</td> <td style="padding: 5px;">วาบ</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">จ้า</td> <td style="padding: 5px;">นัก</td> <td style="padding: 5px;">เหลื่อเกิน</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ถึงใจ</td> <td style="padding: 5px;">แผลบ</td> <td style="padding: 5px;">ใหญ่</td> </tr> </table>	จิ่ง	ที่เคี้ยว	วาบ	จ้า	นัก	เหลื่อเกิน	ถึงใจ	แผลบ	ใหญ่
จิ่ง	ที่เคี้ยว	วาบ									
จ้า	นัก	เหลื่อเกิน									
ถึงใจ	แผลบ	ใหญ่									

ตัวอย่าง

นิคชนเหลื่อเกิน

ฉั้นหิวขาวจิ่ง

5.5.5 รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓
แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพของสัมผัส คือ

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 3 คำ คือ

จิด จิ่ง เจียบ

เมื่อมองรายการวิเศษณ์ลงในแบบดังกล่าวแล้ว จะได้อันนี้ คือ

คำกริยา	+	<table style="border-collapse: collapse; width: 100%;"> <tr> <td style="padding: 5px;">จิด</td> <td style="padding: 5px;">จิ่ง</td> <td style="padding: 5px;">เจียบ</td> </tr> </table>	จิด	จิ่ง	เจียบ
จิด	จิ่ง	เจียบ			

ตัวอย่าง

น้าร้อนจิ่ง

แตงโมเย็นเจียบ



5.6 ความหมาย ๓ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกปริมาณ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓
ชนิดนี้ มีเพียงชนิดเดียว คือ

คำกริยาวิเศษณ์

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้
มีเพียงแบบเดียว คือ

คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์

เรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้
คือ

เรียงคำกริยาวิเศษณ์ มี 12 คำ คือ

กระปริบกระปรอย ครบ จุ น้อย นิดเดียว นิดหน่อย ประปราย
 มาก เยอะ หนอย หนอยเดียว หยิม ๓

เมื่อเรียงคำกริยาวิเศษณ์ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

คำกริยา +	กระปริบกระปรอย	นิดเดียว	เยอะ
	ครบ	นิดหน่อย	หนอย
	จุ	ประปราย	หนอยเดียว
	น้อย	มาก	หยิม ๓

ตัวอย่าง :

ตาเล็กกินข้าวจุ

น้ำไหลกระปริบกระปรอย

5.7 ความหมาย ๖ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกเวลา หรือ บอกกาล ¹

อาจจะแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

5.7.1 บอกเวลา

5.7.2 บอกกาลลักษณะ

5.7.1 บอกเวลา

อาจจะแบ่งออกได้เป็น 6 ชนิด คือ

5.7.1.1 บอกปัจจุบันกาล

5.7.1.2 บอกอดีตกาลสามัญ

5.7.1.3 บอกอดีตกาลอันไกล

5.7.1.4 บอกอนาคตกาลสามัญ

5.7.1.5 บอกอนาคตกาลอันไกล

5.7.1.6 บอกอนุตกาล

5.7.1.1 บอกปัจจุบันกาล

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๖

ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำบอกเวลา
3. คำพิเศษ

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๖

ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 1 ของบทที่ 3 หน้า 53.

แบบที่หนึ่ง คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

แบบที่สอง คำบอกเวลา + คำกริยา

แบบที่สาม คำพิเศษ + คำกริยา

รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ ชนิดนี้

คือ

รายการช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ จะ

รายการบอกเวลา มี 1 คำ คือ ปัจจุบัน¹

รายการพิเศษ มี 4 คำ คือ ปกติ ที่จริง พรรคมก บางที

เมื่อมองรายการช่วยหน้ากริยาและคำบอกเวลาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว
จะได้ดังนี้ คือ

ก.1 [จะ] + คำกริยา

ตัวอย่าง

เธอจะนั่งทุกซออยู่ทำไม
จะหวัง เขาอยู่อย่างนี้ละหรือ

ก.2 [ปัจจุบัน] + คำกริยา

ตัวอย่าง

ปัจจุบันแคงทำงานอยู่บริษัทธรณีวิสาหกิจ
ปัจจุบันเขาคำรงตำแหน่ง เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา

¹ คำบอกเวลาคำนี้มักใช้ในภาษาเขียน

ก.3 [ปกติ . ธรรมดา ที่จริง บางที] + คำกริยา

ตัวอย่าง เช่น

เด็กคนนี้ปกติจนเหลือเกิน

เพื่อนคนนี้ธรรมดา เกงออก

5.7.1.2 บอกดีตกกาลสามัญ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำบอกเวลา
2. คำช่วยหน้ากริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำบอกเวลา + คำกริยา

แบบที่สอง คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

แบบที่สาม คำบอกเวลา + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

รายการคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้

มีดังนี้ คือ

รายการคำบอกเวลา มี 1 คำ คือ ปีกลาย

รายการคำช่วยหน้ากริยา มี 3 คำ คือ เกิด เคย ได้

เมื่อมองรายการคำบอกเวลาและคำช่วยหน้ากริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าว
จะได้ดังนี้ คือ

1) $\boxed{\text{ปีกลาย}} + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ปีกลายแน่นิ่งในห้องนี้

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น
ปีกลายอึ้งท่ามกลางข่าวในครัว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
ปีกลายพิงกาชายรถให้เพื่อน

2) $\left[\begin{array}{l} \text{เกิด} \\ \text{เคย} \\ \text{ไต่} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right]$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
นาฬิกาของฉันเกิดตาย
ป่าเคยนิ่งในห้องรับแขกนี้
ทางราชการไต่ประกาศให้หยุดวันครู

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น
แดง เกิดเบื่อข่าวที่บ้าน
นิตเคย เวียนหนังสือห้องเดียวกับนิภา
พอไต่ ข้อผ้าให้ฉัน เป็นของขวัญวันเกิด

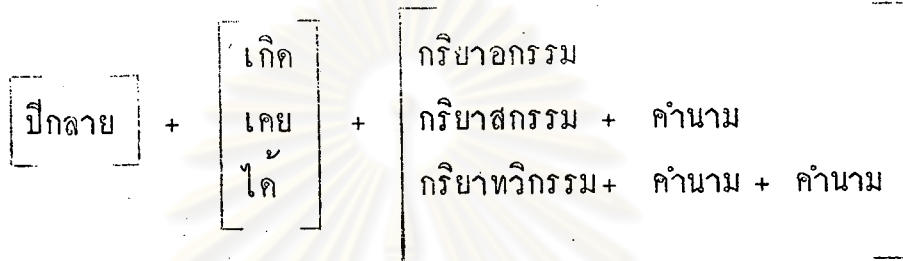
ประโยคที่มีกริยาทวิกรรม เช่น

แห้วเกิดให้กระโปรงตัวโปรดฉัน

พี่ปานเคยบอกเรื่องนี้ฉัน

พี่กาได้ขายรถให้เพื่อน

3)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีกริยาอาการ เช่น

ปีกลายนาฬิกาของฉันเกิดหาย

ปีกลายป่าเคยนั่งในห้องรับแขก

ปีกลายทางราชการได้ประกาศให้หยุดวันครู

ประโยคที่มีกริยาสกรรม เช่น

ปีกลายพวกสี่เต่าทองเกิดตัดผม

ปีกลายแดงเคยเรียนห้องเดียวกับนิค

ปีกลายพ่อได้ซื้อผ้าให้ฉันเป็นของขวัญ

ประโยคที่มีกริยาทวิกรรม เช่น

ปีกลายแห้วเกิดให้กระโปรงตัวโปรดฉัน

ปีกลายพี่ปานเคยบอกเรื่องนี้ฉัน

ปีกลายพี่กาได้ขายรถให้น้าเขียว

5.7.1.3 บอกอรรถกถาอันใกล้

ชนิดของคำไวพจน์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำบอกเวลา
2. คำช่วยหน้ากริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความ

หมาย ๑ ชนิด มี 3 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำบอกเวลา + คำกริยา

แบบที่สอง คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

แบบที่สาม คำบอกเวลา + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๑ ชนิด

คือ

รายการบอกเวลา มี 1 คำ คือ ตะกี

รายการช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ เฝิง

เมื่อเรียงรายการบอกเวลาและคำช่วยหน้ากริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

1)

$$\left[\begin{array}{c} \text{ตะกี} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{c} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right]$$

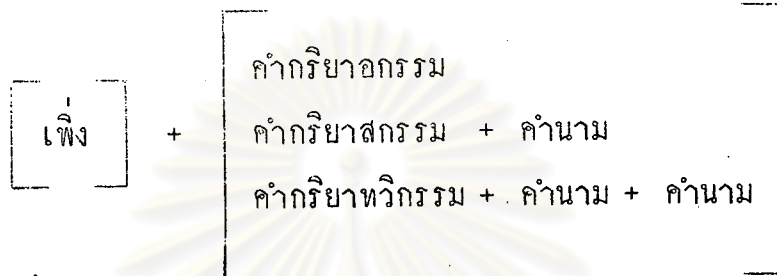
ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ตะกีแม่นั่งอยู่ในห้องรับแขก
ตะกีน้องวิ่งเล่นในสนาม

ประโยคที่มีกริยาอาการ เช่น
ตะกีแม่ทำกับชายอยู่ในครัว
ตะกีแดงกินชายอยู่ที่ลานบ้าน

ประโยคที่มีกริยาวิกรรม เช่น
 ตะกั่วนองปุกรคนำตนมไที่หนำตนมไ
 ตะกั่วนองปุกรคนำตนมไ

2)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีกริยาอกรรม เช่น

ปรีชาเพ็งกลับ

แคงเพ็งมาจากที่ทำงาน

ประโยคที่มีกริยาสกรรม เช่น

นิคเพ็งทำการบำน

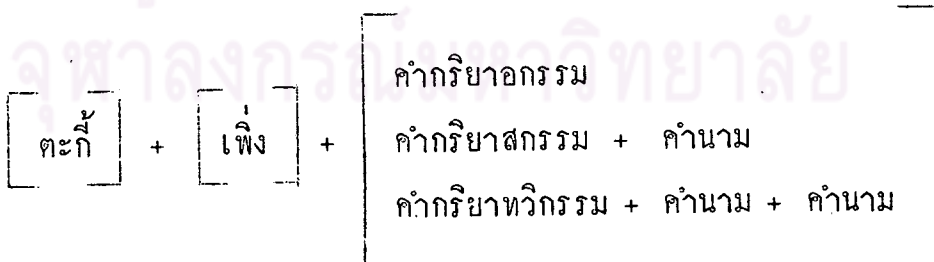
เพ็งทราบรายงานทางวิหยุวาดูวาชียงรายถูกยิง

ประโยคที่มีกริยาวิกรรม เช่น

พีกาเพ็งบอกรเองนันคอนมแม

นองปุกเพ็งรคนำตนมไ

3)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

ตะกัปริชา เพ็ง หลับ

ตะกฟ เขาว เพ็ง มา

ประโยคที่มีกริยากรรม เช่น

ตะกแ เพ็ง ทำ การ บ้าน

ตะกแม่ เพ็ง รู้ เรื่อง น้อง ถู รถ ชน

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

ตะกฟ กา เพ็ง บอก เรื่อง นั้น คุณแม่

ตะกน อง ปูก เพ็ง ร คน นำ คน ไม่

5.7.1.4 บอกขนาดคตภาดสามัญ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำบอกเวลา
2. คำช่วยหน้ากริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำบอกเวลา + คำกริยา

แบบที่สอง คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

แบบที่สาม คำบอกเวลา + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

รายคำไวยากรณ์ซึ่งอาจจะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

รายนามบอกเวลา มี 2 คำ คือ ต่อไป ต่อมา

รายนามช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ จะ

เมื่อแบ่งรายนามบอกเวลาและคำช่วยหน้ากริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าว
แล้ว จะได้ดังนี้ คือ

$$1) \quad \left[\begin{array}{c} \text{ต่อไป} \\ \text{ต่อมา} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาสกรรม + คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม} \end{array} \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ต่อไป เขา กำลัง เรียน อยู่ที่ เคม
ต่อมา เขา คง ทำงาน ที่ เคม

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น
ต่อไป แดง ต้อง กิน ข้าว กับ ผู้ จัดการ
ต่อมา ตอ ย ต้อง มา ที่ นี้

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
ต่อไป กมล ต้อง ขาย ของ ฝรั่ง คน นั้น เสมอ
ต่อมา ปาน คง ขาย ของ ฝรั่ง คน นี้ เสมอ

$$2) \quad \left[\begin{array}{c} \text{จะ} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาสกรรม + คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม} \end{array} \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 เพื่อนจะมาชวนไปคูหนึ่ง
 หนูจะไปแแปครีว

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
จะกินอะไรคี่วันนี้
จะมีสุริยปราคา

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 พี่กาจะช้อคอกกุหลาบให้พี่เยาว
แดงจะชายแนเสีงฉัน

$$3) \begin{bmatrix} \text{ทอไป} \\ \text{ทอมา} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{จะ} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ทอไปเพื่อนจะมาชวนไปคูหนึ่งสื่อ
ทอมาเพื่อนจะมาชวนไปคูอีก

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ทอไปเธอจะกินอะไรคี่
ทอมาแมวจะมาที่นี้

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
ทอไปนกาจะชายแนเสีงให้ไคร
ทอมาทอยจะช้อมานพี่เยาว

5.7.1.5 อนาคตกาลอันไกล

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิด
นี้ มีเพียงชนิดเดียวคือ คำช่วยหลังกริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ
ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำกริยา + คำช่วยหลังกริยา

รายการคำไวยากรณ์ซึ่งอาจจะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ
ชนิดนี้ คือ

รายการคำช่วยหลังกริยา มี 1 คำ คือ แล้ว

เมื่อเรียงรายการคำช่วยหลังกริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

1)

คำกริยาอาการ	+	[แล้ว]
คำกริยาอาการ + คำนาม		
คำกริยาอาการ + คำนาม + คำนาม		

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ไปแล้ว (กล่าวจบก็ลุกขึ้น)

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
กินข้าวแล้ว (กล่าวจบก็ลงมือรับประทาน)

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ขายของฝรั่งแล้ว (กล่าวจบก็ถูกไปขายของฝรั่ง)

5.7.1.6 อนุทกกาล

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำบอกเวลา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำบอกเวลา + คำกริยา

แบบที่สอง คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

รายการคำไวยากรณ์ซึ่งอาจจะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

รายการบอกเวลา มี 17 คำ คือ

กลางคืน กลางวัน คำ ๆ เช้า เช้า ๆ เพียง เพียง ๆ
 บ่าย บ่าย ๆ เย็น เย็น ๆ แรก แรก ๆ สาย สาย ๆ หน้าฝน
 หนาว หน้าแล้ง หน้าหนาว ใหม่ ๆ

รายการช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ ยอม

เมื่อเรียงรายการบอกเวลาและคำช่วยหน้ากริยาลงในแบบการ เรียงคำดังกล่าว

จะได้อันนี้ คือ

1)	กลางคืน	เพียง	เย็น ๆ	หน้าฝน	+	คำกริยาอาการ คำกริยาอาการ + คำนาม คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม
	กลางวัน	เพียง ๆ	แรก	หนาว		
	คำ ๆ	บ่าย	แรก ๆ	หน้าแล้ง		
	เช้า	บ่าย ๆ	สาย	หน้าหนาว		
	เช้า ๆ	เย็น	สาย ๆ	ใหม่ ๆ		

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีกริยาอกรรม เช่น

กลางคืนหนาวมากไหม

ประโยคที่มีกริยาสกรรม เช่น

เย็น ๆ เช็ดหัวข้าวใหม่

ประโยคที่มีกริยาทวิกรรม เช่น

เย็น ๆ เราขายของฝรั่งดีทีเดียว

2)

ขอม

+

คำกริยาอกรรม คำกริยาสกรรม + คำนาม

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีกริยาอกรรม เช่น

น้ำขอมไม่ไหลทวนกลับ

ทำดีขอมได้ดี ทำชั่วขอมได้ชั่ว

ประโยคที่มีกริยาสกรรม เช่น

เด็กดีขอมเชื่อฟังบิดามารดา

พ่อแม่ขอมรักลูกทุกคน

5.7.2 บอกรากลักษณะ¹

อาจจะแบ่งออกได้เป็น 4 ชนิด คือ

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 2 ของบทที่ 3 หน้า 54.

5.7.2.1 บอกลักษณะของการกระทำที่ดำเนินอยู่ในขณะที่กล่าวถึง

5.7.2.2 บอกลักษณะของการกระทำที่เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นไปในอดีต

5.7.2.3 บอกลักษณะของการกระทำที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ

5.7.2.4 บอกลักษณะของการกระทำที่ลวงไปแล้วและมีผลถึงปัจจุบัน

5.7.2.1 บอกลักษณะของการกระทำที่ดำเนินอยู่ในขณะที่กล่าวถึง

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำช่วยหลังกริยา
3. คำกริยาวิเศษณ์

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ มี 4 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา
<u>แบบที่สอง</u>	คำกริยา + คำช่วยหลังกริยา
<u>แบบที่สาม</u>	คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา + คำช่วยหลังกริยา
<u>แบบที่สี่</u>	คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์
<u>แบบที่ห้า</u>	คำกริยา + คำหลังกริยา

เรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้

คือ

เรียงคำช่วยหน้ากริยา มี 3 คำ คือ กำลัง มีว ยัง

เรียงคำช่วยหลังกริยา มี 2 คำ คือ อยู่ แล้ว

เรียงคำกริยาวิเศษณ์ มี 1 คำ คือ งวน

เมื่อแบ่งรายการข้างในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

$$1.1) \begin{bmatrix} \text{กำลัง} \\ \text{มีว} \\ \text{ยัง} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 แดงกำลังนั่งในห้อง
 เด็กมีวนั่งคู่วิว จนล้มกินข้าว
 พี่ปานยังนั่งในห้องทำงาน

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 ปรีชากำลังเขียนจดหมายถึงตุ้ม
 แมวยังพิมพ์จดหมายในห้องทำงาน
 ปุ๊กมีวทำการบ้าน จนล้มกินข้าว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 พี่กำลังขายของฝรั่ง
 พี่ปานยังซื้อผ้าให้พี่ใหม่ไม่เสร็จ
 กมลมีวขายของเด็ก จนล้มไปซื้อของ

1.2)

$$\begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{อยู่} \\ \text{แล้ว} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีกริยากรรม เช่น

น้ำเคี้ยวคอกอยู่

น้ำเคี้ยวคแล้ว (น้ำกำลังเคี้ยวคอยู่บนเตา)

ประโยคที่มีกริยาสกรรม เช่น

เขากินข้าวอยู่

แมวพิมพ์จดหมายอยู่

ประโยคที่มีกริยาทวิกรรม เช่น

กมลขายรถให้ลูกอยู่

พี่พานกำลังเย็บผ้าให้ฉันอยู่

$$1.3) \begin{bmatrix} \text{กำลัง} \\ \text{มัด} \\ \text{ยัง} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{อยู่} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

แดงกำลังนั่งอยู่

นิคมอ่านหนังสืออยู่

พี่กำลังหัดอยู่

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

ปรีชากำลังกินอยู่

ต๋อยกำลังพิมพ์อยู่

แดงยังกินอยู่

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 พี่กำลังขายของฝรั่งอยู่
 พี่ถามแม่บอกเรื่องนั้นแม่อยู่
 แม่ยังซื้อของให้ลุงอยู่

1.4)

คำกริยาอกรรม คำกริยาสกรรม + คำนาม คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม	+	งบ
--	---	----

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรม เช่น
 แม่นเดินงบ

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น
 แคนทำงานงบ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 กุงขายของฝรั่งงบ

5.7.2.2 บอกลักษณะการกระทำที่เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นไปในอดีต

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

คำช่วยหลังกริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำกริยา + คำช่วยหลังกริยา

รายการคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ ชนิดนี้

คือ

รายการช่วยหลังกริยา มี 1 คำ คือ แล้ว

เมื่อนำรายการช่วยหลังกริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวดังนี้ จะได้ดังนี้ คือ

$$2.1) \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{l} \text{แล้ว} \end{array} \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

ประธานนั่งในห้องประชุมแล้ว

เข่าออกเคินทางแล้ว

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

ปรีชาทำการบ้านแล้ว

แม่ทานข้าวแล้ว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

พี่กาขายแผนเสียงแผนนั้นให้ฝรั่งแล้ว

พี่ปานบอกเรื่องนั้นแม่แล้ว

5.7.2.3 บอกลักษณะของการกระทำที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำกริยาวิเศษณ์

แบบการเรียงคำไวยากรณที่จะปรากฏรวมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย

ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

แบบที่สอง คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์

แบบที่สาม คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์

รายคำไวยากรณที่จะปรากฏรวมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ชนิดนี้

คือ

รายคำช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ มัก

รายคำกริยาวิเศษณ์ มี 3 คำ คือ บ่อย เรื่อย เสมอ

เมื่อมองรายคำลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้อันนี้ คือ

3.1)

มัก

+

คำกริยาอาการ

คำกริยาอาการ + คำนาม

คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

+ ป้ามักนั่งในห้องรับแขกเวลาเย็น

น้องมักวิ่งเล่นเวลาเย็น

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

แดงมักกินขนมในห้องเรียน

ปรีชามักทำการบ้านบนเตียง

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

พี่มักขายเพลงคลาสสิคให้นายทหารอากาศ

พี่ป้านมักซื้อลอตเตอรี่คนตาบอด

3.2)

คำกริยาอาการ คำกริยาอาการ + คำนาม คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม	+	บอย เรือย เสมอ
--	---	----------------------

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 พี่เกชอบวิ่งบอย
 วนิดาชอบเดินบอย

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 ฉันดูครเรือย
 พี่ทำกับชาวเสมอ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 ปกรคนำคนไม่เสมอ
 พี่พานชอชนมยายเสมอ

3.3)

มัก	+	คำกริยาอาการ คำกริยาอาการ + คำนาม คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม	+	บอย เรือย เสมอ
-----	---	--	---	----------------------

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 พี่เกินมักวิ่งบอย
 วนิดามักวิ่งเสมอ

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 แม่มักดูครเรือย
 ฉันมักทำกับชาวบอย

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 เกมกรคนำคนไม่เสมอ
 พี่ปานมักซื้อขนมมายเสมอ

5.7.2.4 ลักษณะของการกระทำที่ล่วงไปแล้ว และมีผลมาถึงปัจจุบัน

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ
 ชนิดนี้ คือ

คำหลังกริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ มีเพียงหนึ่งแบบ คือ

คำกริยา + คำหลังกริยา

เรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้

คือ

เรียงคำหลังกริยา มี 1 คำ คือ มา

เมื่อเรียงคำหลังกริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

4.1)

คำกริยากรรม

คำกริยากรรม + คำนาม

+

มา

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 หมาฉันทายมา 3 อาทิตย์

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 เขาอยู่ที่นี้มา 3 ปี

5.8 ความหมาย ๗ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกว่าจาก¹

วาทที่แสดงโดยคำไวยากรณ์ มี 2 ชนิด คือ

5.8.1 กรรมวาท

5.8.2 เหตุที่วาท

5.8.1 กรรมวาท

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗
ชนิดนี้ คือ

คำช่วยหน้ากริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความ
หมาย ๗ ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

รายคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ ชนิดนี้
คือ

รายคำช่วยหน้ากริยา มี 2 คำ คือ โคน ถูก

เมื่อบงรายคำช่วยหน้ากริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

1.1) $\boxed{\text{โคน ถูก}} + \boxed{\text{คำกริยากรรม}}$

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 1 ของบทที่ 3 หน้า 55.

ตัวอย่าง

แดงถูกตี

นิคโคนครูทำโทษ

ผู้ร้ายถูกตำรวจจับ

5.8.2 เหตุที่ควาจาก

ชนิดของคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๑

ชนิดนี้ คือ

คำช่วยหน้ากริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความ

หมาย ๑ ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

รายนามคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๑ ชนิดนี้

คือ

รายนามคำช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ ให้¹

เมื่อมกรายนามคำช่วยหน้ากริยาลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

¹ นางสาว อรทัย เกษขำรง เรียกว่าคำกริยาสกรรมเหตุกัต (หมายถึง คำที่เมื่อปรากฏในประโยคจะต้องมีอนุพากย์นามตามหลัง 1 อนุพากย์) ในวิทยานิพนธ์ปริญา-
 ญามหาบัณฑิตเรื่อง "หน้าที่ของคำว่าให้ในภาษาไทย" (แผนกวิชาภาษาไทย คณะบัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2513) แต่ผู้วิจัยจะจัดให้เป็นคำช่วยหน้ากริยา
 เพราะคำนี้สามารถปรากฏหน้าคำกริยาในประโยคใด และมีหน้าที่ช่วยขยายกริยาเพื่อบอก
 เหตุที่ควาจาก

2.1)

$$\boxed{\text{ไ้}} + \boxed{\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \end{array}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

นิตไ้หนึ่ง

แม่ไ้นอน

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

พี่กาไ้ปรีชาทำกับข้าว

นิตไ้ให้สุจันเรชาคณิต

5.9 ความหมาย ๗ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกมาลา ¹

อาจจะแบ่งออกได้เป็น 12 ชนิด คือ

5.9.1 มาลาบอกเล่า

5.9.2 มาลาปฏิเสธ

5.9.3 มาลาชักชวน

5.9.4 มาลาเสนอแนะ

5.9.5 มาลาขอร้อง

¹ คุรายละเอียดในวิทยานิพนธ์มหับัณฑิต ของ นางสาว พรทิพย์ ภัทรนาวิก เรื่อง "ลักษณะมาลาในภาษาไทย" (คณะบัณฑิตวิทยาลัย แผนกวิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2514) และคำอธิบาย มาลา และ มาลาชนิดต่าง ๆ ในบทที่ 2 หน้า 35 และคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 1 ของบทที่ 3 หน้า 56.

- 5.9.6 มาลาทาม
- 5.9.7 มาลาคำตั้ง
- 5.9.8 มาลาคาคะเน
- 5.9.9 มาลาแยงรับแยงสู
- 5.9.10 มาลาเชื้อแน
- 5.9.11 มาลาแนะนำ
- 5.9.12 มาลาชัฏตาม

5.9.1 มาลาบอกเล่า

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำช่วยหลังกริยา
3. คำหน้ากริยา
4. คำหลังกริยา
5. คำกริยาวิเศษณ์
6. คำลงท้าย

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มี 12 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำช่วยหน้ากริยา	+	คำกริยา	
<u>แบบที่สอง</u>	คำกริยา	+	คำช่วยหลังกริยา	✓
<u>แบบที่สาม</u>	คำช่วยหน้ากริยา	+	คำกริยา	+
<u>แบบที่สี่</u>	คำหน้ากริยา	+	คำกริยา	
<u>แบบที่ห้า</u>	คำกริยา	+	คำหลังกริยา	
<u>แบบที่หก</u>	คำหน้ากริยา	+	คำกริยา	+
				คำช่วยหลังกริยา ✓

<u>แบบที่เจ็ด</u>	คำกริยา	+	คำหลังกริยา	+	คำช่วยหลังกริยา ✓
<u>แบบที่แปด</u>	คำกริยา	+	คำกริยาวิเศษณ์		
<u>แบบที่เก้า</u>	คำช่วยหน้ากริยา	+	คำกริยา	+	คำกริยาวิเศษณ์
<u>แบบที่สิบ</u>	คำกริยา	+	คำลงท้าย		
<u>แบบที่สิบเอ็ด</u>	คำช่วยหน้ากริยา	+	คำกริยา	+	คำลงท้าย
<u>แบบที่สิบสอง</u>	คำกริยา	+	คำช่วยหลังกริยา	+	คำลงท้าย ✓

รายการไวยากรณ์ยกเว้นคำกริยาวิเศษณ์¹ ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการ
แสดงความหมาย ๖ ชนิดนี้ คือ

รายการช่วยหน้ากริยา มี 22 คำ คือ

เกิด เกือบ กำลัง ขึ้น คอนข้าง คอย เคย จวน จะ
 ชัก ใค้ ทอง ขึ้น พยายาม พลอย เพิ่ง มัก มัว ขอม ยัง
 ออก อยาก

รายการช่วยหลังกริยา มี 2 คำ คือ อยู่ แล้ว

รายการหน้ากริยา มี 2 คำ คือ ไป มา

รายการหลังกริยา มี 6 คำ คือ ไป มา ไว้ ขึ้น ลง ออก

รายการลงท้าย มี 4 คำ คือ ละ ละ จะ ครับ

เมื่อมองรายการช่วยหน้ากริยา คำช่วยหลังกริยา คำหน้ากริยา คำหลังกริยา
 และคำลงท้ายลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

¹ เนื่องจากคำกริยาวิเศษณ์มีจำนวนมาก จึงไม่สามารถบ่งรายการไว้ ณ ที่นี้ได้
 ดูรายการทั้งหมดในภาคผนวก ข.

1.1)

เกิด

เกือบ

กำลัง

ขึ้น

คอนชาง

คอย

เคย

จวน

จะ

ชัก

ไค

ตอง

ฝัน

พยายาม

พลอย

เฟิง

มัก

มัว

ยอม

ยัง

อด

อยาก

คำกริยาอาการ

+

คำกริยาอาการ + คำนาม

คำกริยาอาการ + คำนาม + คำนาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 นึกเฟิ่งนอน

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 พักจะทำกับข้าว

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรม เช่น
 สวมใส่ใ้สอนหนังสือเด็ก

1.2)

คำกริยากรรม

คำกริยากรรม + คำนาม

คำกริยาวิกรรม + คำนาม + คำนาม

อยู่
แล้ว

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 แมนอนแล้ว

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 พักทำกับข้าวอยู่

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรม เช่น
 สวมใส่ตุ๊กนำตนมไม่แล้ว

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 นิคไปทำกับชาว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 ตอยมาสอนหนึ่งสื่อเด็ก

1.5)



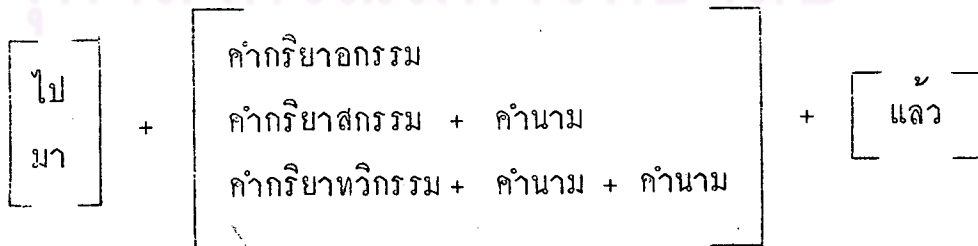
ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 แมวร้องเพลงไป

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 นิคคิดเชื่อกขึ้น

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 พี่ขายของฝรั่งไป

1.6)



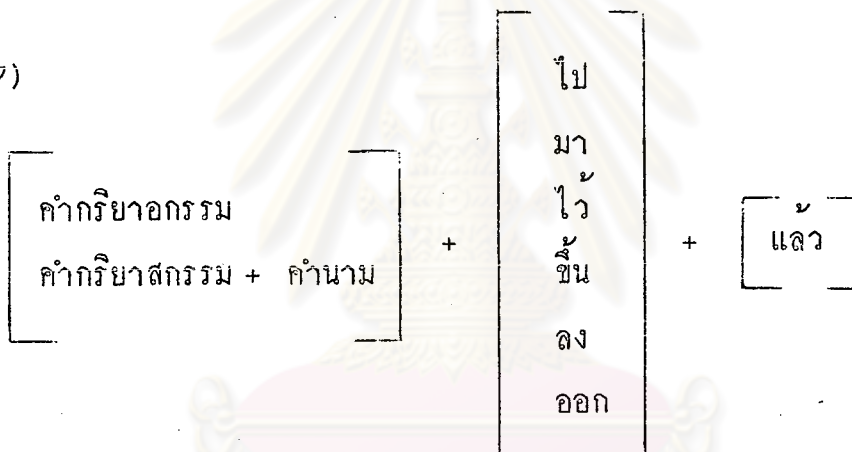
ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
แมวมารองเพลงแล้ว

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
พี่กาไปเก็บผ้าแล้ว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
สุนัขดมกลิ่นหนังสือเด็กแล้ว

1.7)

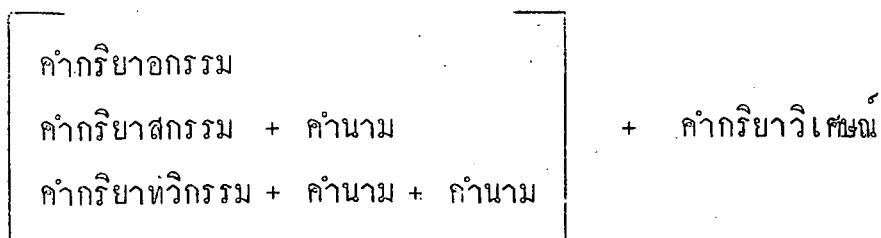


ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
แมวเดินไปแล้ว

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
พี่กาดึงเชือกขึ้นแล้ว

1.8)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 หนอยวายน้ําเรื่อย

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 พี่กาทำขนมเอง

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรม เช่น
 วิไลให้สต่างคขอทานเสมอ

1.9) กำลัง

เคย

จะ

ไ้

ตอง

อยาก

+

คำกริยากรรม

คำกริยากรรม + คำนาม

คำกริยาวิกรรม + คำนาม + คำนาม

+

คำกริยาวิเศษณ์

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 แยกกำลังคุยกัน

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
 ฉันเคยเขียนสื่เอง

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรม เช่น
 ตอยจะอธิบายเรชาคณิตนองเอง

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
สมศรีต้องสอนหนังสือเด็กครับ

1.12)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรม เช่น
แดงร้องเพลงอยู่คะ

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น
แม่ทำกับข้าวแล้วครับ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
หนอยสอนหนังสือเด็กอยู่จะ

5.9.2 มาลาปฏิเสธ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำปฏิเสธ
2. คำช่วยหน้ากริยา
3. คำกริยาวิเศษณ์

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มี 4 แบบ ดังนี้ คือ

แบบที่หนึ่ง	คำปฏิเสธ + คำกริยา
แบบที่สอง	คำปฏิเสธ + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา
แบบที่สาม	คำปฏิเสธ + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์
แบบที่สี่	คำช่วยหน้ากริยา + คำปฏิเสธ + คำกริยา

รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้

คือ

รายการปฏิเสธ มี 1 คำ คือ ไม่

รายการช่วยหน้ากริยา อาจแบ่งได้เป็น

ก. รายการช่วยหน้ากริยาที่ปรากฏหลังคำกริยา มี 3 คำ คือ เคย ได้ อดยาก

ข. รายการช่วยหน้ากริยาที่ปรากฏหน้าคำกริยา มี 2 คำ คือ จะ ยัง

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 1 คำ คือ เลย

เมื่อมองรายการช่วยหน้ากริยา คำปฏิเสธ และคำกริยาวิเศษณ์ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

2.1)

ไม่

+

คำกริยาอาการ

คำกริยาอาการ + คำนาม

คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

น้องไม่วิ่ง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

แมวไม่กินข้าว

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรรม เช่น
แม่ไม่ชอชนนมแม่คา

$$2.2) \quad \boxed{\text{ไม่}} + \begin{bmatrix} \text{เคย} \\ \text{ได้} \\ \text{อยาก} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอกรรรม} \\ \text{คำกริยาสกรรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาวิกรรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรรม เช่น
ฉันไม่เคยวายน้ำ

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรรม เช่น
ฉันไม่ใ้ทำกับชำว

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรรม เช่น
พีปานไม่ใ้อยากชำยของฝรัง

$$2.3) \quad \boxed{\text{ไม่}} + \begin{bmatrix} \text{เคย} \\ \text{ได้} \\ \text{อยาก} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอกรรรม} \\ \text{คำกริยาสกรรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาวิกรรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \boxed{\text{เลย}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรรม เช่น
แมวไม่เคยวายน้ำลเย

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรรม เช่น
พีกาไม่ใ้ทำกับชำวลเย

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรรม เช่น
พีปานไม่ใ้อยากชำยของฝรังลเย

2.4)

จะ
ยัง

+

ไม่

+

คำกริยาอาการ
คำกริยาอาการ + คำนาม
คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
แดงจะไม่วายน้

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
เพียงไม่ทำกับชาว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
เพียงไม่ซื้อผ้าให้เก

5.9.3 มาลาชักชวน

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำหลังกริยา
2. คำกริยาวิเศษณ์
3. คำลงท้าย

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ มี 4 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำกริยา + คำลง <u>ท้าย</u>
<u>แบบที่สอง</u>	คำกริยา + คำกริยาวิ <u>เศษณ์</u> + คำลง <u>ท้าย</u>
<u>แบบที่สาม</u>	คำ <u>หน้า</u> กริยา <u>ไป</u> + คำกริยา + คำ <u>หลัง</u> กริยา <u>ไป</u>
<u>แบบที่สี่</u>	คำ <u>หน้า</u> กริยา <u>มา</u> + คำกริยา + คำ <u>หลัง</u> กริยา <u>มา</u>

รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้ มีดังนี้ คือ

รายการหลังกริยา มี 2 คำ คือ ไป มา

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 2 คำ คือ กัน ที่

รายการลงท้าย มี 3 คำ คือ เอะ นะ นะ

เมื่อมองรายการหลังกริยา คำกริยาวิเศษณ์ และคำลงท้าย ลงในแบบการเรียง คำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

3.1)

$$\begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{เออะ} \\ \text{นะ} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
วานนำเออะ

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
กินขนมเออะ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
รตนาคนไมเออะ

3.2)

$$\begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{กัน} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{เออะ} \\ \text{นะ} \\ \text{นะ} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
ขาย น้ำ กัน นะ

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
กิน ข้าว กัน เถอะ

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
ร คน น้ำ ต น ไม่ กัน นะ

$$3.3) \quad \boxed{\text{ไป}} + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \boxed{\text{ไป}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
ไป ขาย น้ำ ไป

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
ไป ทำ กับ ข้าว ไป

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
ไป ร คน น้ำ ต น ไม่ ไป

$$3.4) \quad \boxed{\text{มา}} + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \boxed{\text{มา}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

มาวายนนำมา

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

มากินข้าวมา

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

มารคนำคนไม่มา

5.9.4 มาลาเสนอแนะ

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำหน้ากริยา
2. คำหลังกริยา
3. คำช่วยหน้ากริยา
4. คำลงท้าย

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความ

หมาย ๆ ชนิดนี้ มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำหน้ากริยา + คำกริยา + (คำหลังกริยา) + คำลงท้าย

แบบที่สอง คำช่วยหน้ากริยา + คำหน้ากริยา + คำกริยา + (คำหลังกริยา)
+ คำลงท้าย

รายการคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้

มีดังนี้ คือ

รายการคำหน้ากริยา มี 1 คำ คือ ลง

รายการคำหลังกริยา มี 1 คำ คือ ดู

รายการช่วยหน้ากริยา มี 2 คำ คือ ควร นา

รายการลงท้าย มี 3 คำ คือ ซึ¹ ซึ² นะ³

เมื่อแบ่งรายการหน้ากริยา คำหลังกริยา คำช่วยหน้ากริยา และคำลงท้ายลงใน
แบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

$$4.1) \quad \boxed{\text{ลง}} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอกรรม} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \boxed{\text{อ}} + \begin{bmatrix} \text{ซึ} \\ \text{ซึ} \\ \text{นะ} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรม เช่น

ลง รอง เพลง ซึ

ลง รอง เพลง ซึ

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

ลง ชิม ขนม ซึ

ลง ชิม ขนม ซึ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

ลง สอน หนังสือ ซึ

ลง สอน หนังสือ ซึ

¹ ออกเสียง /sǐ/

² ออกเสียง /sǐi/

³ ออกเสียง /ná/

$$4.2) \quad \begin{bmatrix} \text{คว} \\ \text{ว} \\ \text{นา} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{ด} \\ \text{อ} \\ \text{ง} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{(ค} \\ \text{ง)} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ะ} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

เชอคววดองรองพเลง(คง)นะ

เชอนาดองรองพเลง(คง)นะ

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

เชอคววดองชิมชนม(คง)นะ

เชอนาดองชิมชนม(คง)นะ

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรม เช่น

เชอคววดองสอนหนงสื่อค็ก(คง)นะ

เชอนาดองสอนหนงสื่อค็ก(คง)นะ

5.9.5 มาลาชอรอง

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำเฉพาะ¹
2. คำกริยาวิเศษณ์
3. คำลงท้าย

¹ ดูคำอธิบายเรื่อง คำเฉพาะ ในเชิงอรรถ ของบทที่ 2 หน้า 16.

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความ

หมาย ๑ ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำกริยา + คำลงท้าย

แบบที่สอง คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์ + คำลงท้าย

แบบที่สาม คำเฉพาะ + คำกริยา + คำลงท้าย

รายการคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๑ ชนิดนี้

มีดังนี้ คือ

รายการคำเฉพาะ มี 4 คำ คือ กรุณา โปรด วาน ช่วย

รายการคำกริยาวิเศษณ์ มี 3 คำ คือ ควบ ที่ หนอย

รายการคำลงท้าย มี 3 คำ คือ เอะ¹ นะ² นา³

เมื่อบงรายการคำเฉพาะ คำกริยาวิเศษณ์ และคำลงท้ายลงในแบบการเรียงคำ
ดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

5.1)

คำกริยากรรม	
คำกริยาสกรรม + คำนาม	+ [นา]
คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม	

¹ ออกเสียง /thè/

² ออกเสียง /ná/

³ ออกเสียง /nâa/

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ร้องเพลงนา

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
กินขนมนา

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
สอนหนังสือเด็กนา

5.2)	คำกริยาอาการ คำกริยาอาการ + คำนาม คำกริยาอาการ + คำนาม + คำนาม	+	ควย ที่ หนอย	+	เถอะ นะ นา
------	--	---	--------------------	---	------------------

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

ร้องเพลงควยเถอะ
ร้องเพลงควยนะ
ร้องเพลงควยนา

ร้องเพลงที่เถอะ
ร้องเพลงที่นะ
ร้องเพลงที่นา

ร้องเพลงหนอยเถอะ
ร้องเพลงหนอยนะ
ร้องเพลงหนอยนา

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

ทำกับชาวควยเถอะ
ทำกับชาวควยนะ
ทำกับชาวควยนา

ทำกับชาวที่เถอะ
ทำกับชาวที่นะ
ทำกับชาวที่นา

ทำกับชาวหนอยเถอะ
ทำกับชาวหนอยนะ
ทำกับชาวหนอยนา

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

สอนหนังสือเด็ก <u>ว</u> ย <u>เ</u> อะ	สอนหนังสือเด็ก <u>ที่</u> เ <u>เ</u> อะ	สอนหนังสือเด็ก <u>ห</u> น <u>อ</u> ย <u>เ</u> อะ
สอนหนังสือเด็ก <u>ว</u> ย <u>น</u> ะ	สอนหนังสือเด็ก <u>ที่</u> น <u>ะ</u>	สอนหนังสือเด็ก <u>ห</u> น <u>อ</u> ย <u>น</u> ะ
สอนหนังสือเด็ก <u>ว</u> ย <u>น</u> า	สอนหนังสือเด็ก <u>ที่</u> น <u>า</u>	สอนหนังสือเด็ก <u>ห</u> น <u>อ</u> ย <u>น</u> า

5.3)

กรุ <u>ณ</u> า โป <u>ร</u> ค	+	คำ <u>ก</u> ร <u>ิ</u> ย <u>า</u> อ <u>ก</u> ร <u>ม</u>	+	เ <u>เ</u> อะ
		คำ <u>ก</u> ร <u>ิ</u> ย <u>า</u> ส <u>ก</u> ร <u>ม</u> + คำ <u>น</u> า <u>ม</u>		น <u>ะ</u>
		คำ <u>ก</u> ร <u>ิ</u> ย <u>า</u> ท <u>วิ</u> ก <u>ร</u> ม + คำ <u>น</u> า <u>ม</u> + คำ <u>น</u> า <u>ม</u>		น <u>า</u>

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรม เช่น

กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> ร <u>อง</u> เ <u>ล</u> ง <u>เ</u> อะ	โป <u>ร</u> ค <u>ร</u> อง <u>เ</u> ล <u>ง</u> เ <u>เ</u> อะ
กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> ร <u>อง</u> เ <u>ล</u> ง <u>น</u> ะ	โป <u>ร</u> ค <u>ร</u> อง <u>เ</u> ล <u>ง</u> น <u>ะ</u>
กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> ร <u>อง</u> เ <u>ล</u> ง <u>น</u> า	โป <u>ร</u> ค <u>ร</u> อง <u>เ</u> ล <u>ง</u> น <u>า</u>

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> ทำ <u>ก</u> บ <u>ั</u> ข <u>ำ</u> ว <u>เ</u> อะ	โป <u>ร</u> ค <u>ทำ</u> ก <u>บ</u> ั <u>ข</u> ำ <u>ว</u> เ <u>เ</u> อะ
กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> ทำ <u>ก</u> บ <u>ั</u> ข <u>ำ</u> ว <u>น</u> ะ	โป <u>ร</u> ค <u>ทำ</u> ก <u>บ</u> ั <u>ข</u> ำ <u>ว</u> น <u>ะ</u>
กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> ทำ <u>ก</u> บ <u>ั</u> ข <u>ำ</u> ว <u>น</u> า	โป <u>ร</u> ค <u>ทำ</u> ก <u>บ</u> ั <u>ข</u> ำ <u>ว</u> น <u>า</u>

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> สอนหนังสือเด็ก <u>เ</u> อะ	โป <u>ร</u> ค <u>สอน</u> หนังสือเด็ก <u>เ</u> อะ
กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> สอนหนังสือเด็ก <u>น</u> ะ	โป <u>ร</u> ค <u>สอน</u> หนังสือเด็ก <u>น</u> ะ
กร <u>ุ</u> ณ <u>า</u> สอนหนังสือเด็ก <u>น</u> า	โป <u>ร</u> ค <u>สอน</u> หนังสือเด็ก <u>น</u> า

5.9.6 มาลาหาม

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำเฉพาะ
2. คำหน้ากริยา
3. คำช่วยหน้ากริยา
4. คำกริยาวิเศษณ์
5. คำลงท้าย

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ มี 9 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำเฉพาะ + คำกริยา
<u>แบบที่สอง</u>	คำเฉพาะ + คำกริยา + คำลงท้าย
<u>แบบที่สาม</u>	คำเฉพาะ + คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์
<u>แบบที่สี่</u>	คำเฉพาะ + คำหน้ากริยา + คำกริยา
<u>แบบที่ห้า</u>	คำเฉพาะ + คำหน้ากริยา + คำกริยา + คำลงท้าย
<u>แบบที่หก</u>	คำเฉพาะ + คำหน้ากริยา + คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์
<u>แบบที่เจ็ด</u>	คำเฉพาะ + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา
<u>แบบที่แปด</u>	คำเฉพาะ + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา + คำลงท้าย
<u>แบบที่เก้า</u>	คำเฉพาะ + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์

รายการคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้

มีดังนี้ คือ

รายการคำเฉพาะ มี 1 คำ คือ อยา

รายการคำหน้ากริยา มี 2 คำ คือ ไป มา

รายการช่วยหน้ากริยา มี 2 คำ คือ ได้ เฝิง

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 1 คำ คือ เลย

รายการลงท้าย มี 2 คำ คือ นะ ละ

เมื่อบงรายการเฉพาะ คำหน้ากริยา คำช่วยหน้ากริยา คำกริยาวิเศษณ์ และ คำลงท้ายลงในแบบการเรียงคำดังกล่าว จะได้ดังนี้ คือ

6.1)

$$\boxed{\text{อย่า}} + \begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
อย่าร้องเพลง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
อย่ากินขนม

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
อย่ารบกวนท่าน

6.2)

$$\boxed{\text{อย่า}} + \begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} + \boxed{\begin{array}{l} \text{นะ} \\ \text{ละ} \end{array}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

อยารองเพลงนะ

อยารองเพลงดะ

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

อยากินชนมนะ

อยากินชนมดะ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อยารคนำทนมไนนะ

อยารคนำทนมไดะ

6.3)

$$\boxed{\text{อ ย า}} + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \boxed{\text{ล เ ย}} =$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

อยารองเพลงลเย

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

อยากินชนมลเย

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อยารคนำทนมไดลเย

6.4)

$$\boxed{\text{อย่า}} + \boxed{\begin{array}{c} \text{ไป} \\ \text{มา} \end{array}} + \boxed{\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

อย่าไปร้องเพลง

อยามาร้องเพลง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

อย่าไปกินขนม

อยามา กินขนม

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อย่าไปรดน้ำต้นไม้

อยามา รดน้ำต้นไม้

6.5)

$$\boxed{\text{อย่า}} + \boxed{\begin{array}{c} \text{ไป} \\ \text{มา} \end{array}} + \boxed{\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array}} + \boxed{\begin{array}{c} \text{นะ} \\ \text{ละ} \end{array}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

อย่าไปร้องเพลงนะ

อยามาร้องเพลงนะ

อย่าไปร้องเพลงละ

อยามาร้องเพลงละ

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

อย่าไปกินขนม

อย่ามากินขนม

อย่าไปกินขนมละ

อย่ามากินขนมละ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อย่าไปรบกวนแม่

อย่ามารบกวนแม่

อย่าไปรบกวนแม่ละ

อย่ามารบกวนแม่ละ

6.6)

$$\boxed{\text{อย่า}} + \boxed{\begin{array}{c} \text{ไป} \\ \text{มา} \end{array}} + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \boxed{\text{เลย}}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

อย่าไปร้องเพลง

อย่ามาร้องเพลง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

อย่าไปกินขนม

อย่ามากินขนม

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อย่าไปรบกวนแม่

อย่ามารบกวนแม่

$$6.7) \begin{array}{|c|} \hline \text{อ ย า} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{ไ ค} \\ \hline \text{เพ็ ง} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|l} \hline \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \\ \hline \end{array}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

อ ย า ไ ค ร อ ง เพลง

อ ย า เพ็ ง ร อ ง เพลง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

อ ย า ไ ค กิ น ช น ม

อ ย า เพ็ ง กิ น ช น ม

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อ ย า ไ ค ร ค น ำ ต น ไ ม

อ ย า เพ็ ง ร ค น ำ ต น ไ ม

$$6.8) \begin{array}{|c|} \hline \text{อ ย า} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{ไ ค} \\ \hline \text{เพ็ ง} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|l} \hline \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{น ะ} \\ \hline \text{ล ะ} \\ \hline \end{array}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

อ ย า ไ ค ร อ ง เพลง น ะ

อ ย า เพ็ ง ร อ ง เพลง น ะ

อ ย า ไ ค ร อ ง เพลง ล ะ

อ ย า เพ็ ง ร อ ง เพลง ล ะ

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

อย่า <u>ไค</u> กินขนมนะ	อย่า <u>ไค</u> กินขนม <u>ละ</u>
อย่า <u>เพ็ง</u> กินขนมนะ	อย่า <u>เพ็ง</u> กินขนม <u>ละ</u>

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อย่า <u>ไค</u> ร <u>คน</u> นำ <u>ตน</u> ไม่ <u>นะ</u>	อย่า <u>ไค</u> ร <u>คน</u> นำ <u>ตน</u> ไม่ <u>ละ</u>
อย่า <u>เพ็ง</u> ร <u>คน</u> นำ <u>ตน</u> ไม่ <u>นะ</u>	อย่า <u>เพ็ง</u> ร <u>คน</u> นำ <u>ตน</u> ไม่ <u>ละ</u>

6.9)

[อย่า]	+	[ไค เพ็ง]	+	[คำกริยาอกรรม คำกริยาสกรรม + คำนาม คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม]	+	[เลย]
--------	---	--------------	---	--	---	-------

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรม เช่น

อย่าไครองเพลงเลย
อย่าเพ็งรองเพลงเลย

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

อย่าไคกินขนมเลย
อย่าเพ็งกินขนมเลย

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

อย่าไครคนนำตนไม่เลย
อย่าเพ็งรคนนำตนไม่เลย

5.9.7 มาลา คำตั้ง

ชนิดคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ ชนิดนี้

คือ

1. คำเฉพาะ
2. คำช่วยหน้ากริยา
3. คำหน้ากริยา
4. คำหลังกริยา
5. คำกริยาวิเศษณ์
6. คำลงท้าย

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ ชนิดนี้ มี 9 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำกริยา	+	คำลงท้าย
<u>แบบที่สอง</u>	คำกริยา	+	คำหลังกริยา
<u>แบบที่สาม</u>	คำกริยา	+	คำหลังกริยา + คำลงท้าย
<u>แบบที่สี่</u>	(คำหน้ากริยา) +	คำกริยา	+ คำกริยาวิเศษณ์
<u>แบบที่ห้า</u>	คำหน้ากริยา	+	คำกริยา + คำหลังกริยา
<u>แบบที่หก</u>	คำเฉพาะ	+	คำกริยา
<u>แบบที่เจ็ด</u>	คำเฉพาะ	+	คำกริยา + คำลงท้าย
<u>แบบที่แปด</u>	คำเฉพาะ	+	คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์
<u>แบบที่เก้า</u>	คำช่วยหน้ากริยา	+	คำกริยา

รายการคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาในการแสดงความหมาย ๗ ชนิดนี้

มีดังนี้ คือ

รายการคำเฉพาะ มี 2 คำ คือ . จง . หยุด

รายการคำช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ . ต้อง

รายนามคำกริยา มี 2 คำ คือ ไป มา

รายนามคำหลังกริยา มี 9 คำ คือ ไป มา ไว้ เสีย ขึ้น ลง

เขา ออก คุ

รายนามคำกริยาวิเศษณ์ มี 1 คำ คือ เคียงนี้

รายนามคำลงท้าย มี 2 คำ คือ ชี นะ

เมื่อมองรายนามเฉพาะ คำกริยา คำช่วยกริยา คำกริยาวิเศษณ์ และ คำลงท้ายลงในแบบการเรียงคำแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

7.1)

$$\left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{l} \text{ชี} \end{array} \right]$$

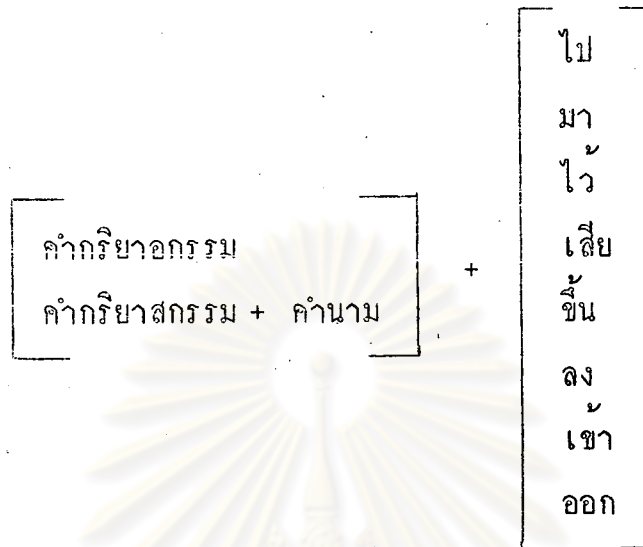
ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ร้องเพลงชี

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
เปิดประตูชี

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
รคนนำคนไม่ชี

7.2)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

ร้องเพลงไปกอดอกเดินมานั่งไว้หลับเสียขึ้นขึ้นนอนลงแต่งตัวเข้า

ศูนย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

กวาดบ้านไป

ยกกับข้าวมา

วางปากกาไว้

ปิดประตูเสีย

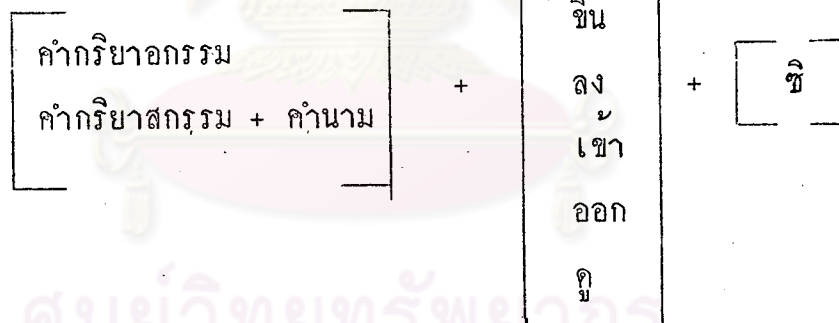
หยิบสมุดขึ้น

วางจานลง

ทำการบ้านเขา

หยิบกระดาษออก

7.3)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

ร้องเพลงไปธิ

แต่งตัวเข้าธิ

เดินมาธิ

ยื่นขึ้นธิ

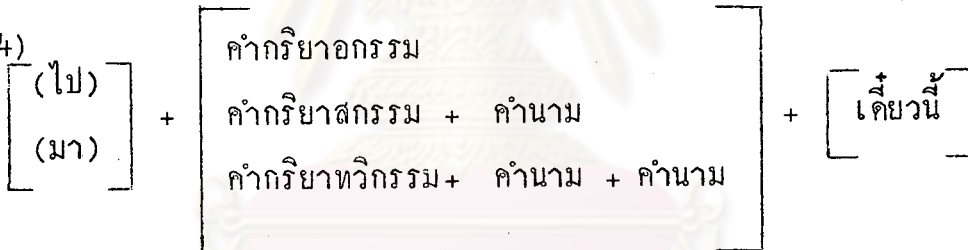
นอนลงธิ

คลี¹ออก¹ซี
 รong เพลง¹คู¹ซี

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

เปิด¹ประตู¹ไป¹ซี
 ยก¹กับ¹ข้าว¹มา¹ซี
 หยิบ¹สม¹ค¹ขึ้น¹ซี
 วาง¹จาน¹ลง¹ซี
 ทำ¹กับ¹ข้าว¹เขา¹ซี
 หยิบ¹กระ¹ต¹ษ¹ออก¹ซี
 เปิด¹ค¹ด¹อง¹คู¹ซี

7.4)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

(ไป)นอน⁺เดี⁺ยวน⁺
 (มา)นอน⁺เดี⁺ยวน⁺

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

(ไป)กิน⁺ข้าว⁺เดี⁺ยวน⁺
 (มา)กิน⁺ข้าว⁺เดี⁺ยวน⁺

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

(ไป)ร⁺ค⁺น้ำ⁺ต⁺น⁺ไม⁺เดี⁺ยวน⁺
 (มา)ร⁺ค⁺น้ำ⁺ต⁺น⁺ไม⁺เดี⁺ยวน⁺

$$7.5) \quad \boxed{\text{ไป}} + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \boxed{\text{ไป}}^1$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ไปนอนไป

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
ไปกินข้าวไป

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
ไปรดน้ำต้นไม้ไป

$$7.6) \quad \left[\begin{array}{l} \text{จง} \\ \text{หยุด} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
จงร้องเพลง

หยุดร้องเพลง

¹ ในภาษาพูดมักจะออกเสียงเป็น ไป ซึ่ง เป็นเสียงวรรณยุกต์ ตรี

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

จ ก น น ม

ห ย ค ก น น ม

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

จ ร ค น ำ ต น ไ

ห ย ค ร ค น ำ ต น ไ

$$7.7) \begin{bmatrix} \text{จ} \\ \text{หยค} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{นะ} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

จ ร อ ง พ ล ง น ะ

ห ย ค ร อ ง พ ล ง น ะ

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

จ ก น น ม น ะ

ห ย ค ก น น ม น ะ

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

จ ร ค น ำ ต น ไ น ะ

ห ย ค ร ค น ำ ต น ไ น ะ

$$7.8) \begin{bmatrix} \text{จ} \\ \text{หยค} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{เดี๋ยวนี้} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

จง ร้อง เพลง เดี๋ยว นี้

หยุด ร้อง เพลง เดี๋ยว นี้

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

จง กิน ข้าว เดี๋ยว นี้

หยุด กิน ข้าว เดี๋ยว นี้

ประโยคที่มีกริยาทวิกรรม เช่น

จง ร นำ ต น ม เดี๋ยว นี้

หยุด ร นำ ต น ม เดี๋ยว นี้

7.9)

ของ

+

คำกริยากรรม

คำกริยาสกรรม + คำนาม

คำกริยาทวิกรรม + คำนาม + คำนาม

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

เธอ ต อ ร อ ง ร อ ง พ ล ง

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

เธอ ต อ ง ก ิน ข าว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

เธอ ต อ ง ร นำ ต น ม

5.9.8 มาลาคาคะเน

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำพิเศษ
3. คำลงท้าย

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความ

หมาย ๓ ชนิดนี้ มี 3 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา
<u>แบบที่สอง</u>	คำพิเศษ + คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา
<u>แบบที่สาม</u>	คำกริยา + คำลงท้าย

รายการคำไวยากรณ์ซึ่งจะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ ชนิด

นี้ คือ

รายการคำช่วยหน้ากริยา มี 3 คำ คือ คง จะ อาจ

รายการคำพิเศษ มี 1 คำ คือ นากลัว

รายการคำลงท้าย มี 1 คำ คือ กระทบ ¹

¹ คำว่า กระทบ อาจจะออกเสียงต่าง ๆ กันได้ถึง 10 แบบ คือ /kra-maŋ/ /kra-máŋ/ /kla-maŋ/ /kla-máŋ/ /ka-maŋ/ /ka-máŋ/ /la-maŋ/ /la-máŋ/ /maŋ/ /máŋ/ (สนานจิตร ประทีปะวณิช วิทยานิพนธ์เรื่องรูปต่าง ๆ ของคำไทย แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2510), หน้า 11.

เมื่อมองรายการช่วยหน้ากริยา คำพิเศษ และคำลงท้ายลงในแบบการเรียงคำ
ตั้งกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

$$8.1) \quad \begin{bmatrix} \text{คง} \\ \text{อาจ} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 นึกคงร้องเพลง
 นึกอาจร้องเพลง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 หนอยคงกินข้าว
 หนอยอาจกินข้าว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
 แดงคงสอนหนังสือเด็ก
 แดงอาจสอนหนังสือเด็ก

$$8.2) \quad \begin{bmatrix} \text{นำกล่าว} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
 แดงนำกล่าวจะร้องเพลง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

นิคนากลัวจะกินข้าว

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

นอยนากลัวจะสอนหนังสือเด็ก

8.3)

$$\left[\begin{array}{l} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \left[\text{กรรม}^1 \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

แดงร้องเพลงกรรม

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

นิกกินข้าวกรรม

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

นอยสอนหนังสือเด็กกรรม

5.9.9 มาลาแบ่งรับแบ่งสู้

ชนิดของคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำเชื่อมอนุพากย์²

¹ ดูการออกเสียงคำว่า กรรม ในเชิงอรรถที่ 1 หน้า 228.

² ดูคำอธิบาย คำเชื่อมอนุพากย์ ในบทที่ 2 หน้า 27.

2. คำช่วยหน้ากริยา
3. คำหลังกริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความ

หมาย ๑ ชนิดนี้ มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำเชื่อมต้น¹ + คำกริยา² // ³ (คำเชื่อมใน)
+ คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

แบบที่สอง คำเชื่อมต้น + คำกริยา + คำหลังกริยา // (คำเชื่อมใน)
+ คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา

รายการไวยากรณ์ซึ่งจะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๑ ชนิด

มี ๒๔
คือ

รายการเชื่อมอนุพากย์ อาจแบ่งออกเป็น

ก. รายการเชื่อมอนุพากย์ที่เป็นคำเชื่อมกัน มี 3 คำ คือ ถ้า หาก เมื่อ

ข. รายการเชื่อมอนุพากย์ที่เป็นคำเชื่อมใน มี 1 คำ คือ ก็

รายการช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ จะ

รายการหลังกริยา มี 1 คำ คือ ได้



- 1 คุรุสภาอธิบาย คำเชื่อมต้น ในเชิงอรรถที่ 2 บทที่ 3 หน้า 60.
- 2 คำกริยาที่ปรากฏหลังคำเชื่อมต้น ในแบบนี้เท่าที่พบเป็นคำกริยาอกรรมชนิดเดียวเท่านั้น
- 3 เครื่องหมายชนิดนี้ ใช้แยกอนุพากย์ 2 อนุพากย์ในประโยคเดียวกัน

ตัวอย่าง อนุพากย์แรกมีคำกริยากรรม อนุพากย์หลังมีคำกริยากรรม เช่น
ถารองเพลงไค // ฉัน(ก็)จะรองเพลง
เมื่อรองเพลงไค // ฉัน(ก็)จะรองเพลง
หากรองเพลงไค // ฉัน(ก็)จะรองเพลง

ตัวอย่าง อนุพากย์แรกมีคำกริยากรรม อนุพากย์หลังมีคำกริยากรรม เช่น
ถ้าไปบ้านนิคไค // ฉัน(ก็)จะไปบ้านนิค
เมื่อไปบ้านนิคไค // ฉัน(ก็)จะไปบ้านนิค
หากไปบ้านนิคไค // ฉัน(ก็)จะไปบ้านนิค

ตัวอย่าง อนุพากย์แรกมีคำกริยากรรม อนุพากย์หลังมีคำกริยากรรม เช่น
ถาสอนหนังสือเด็กไค // ฉัน(ก็)จะสอนหนังสือเด็ก
เมื่อสอนหนังสือเด็กไค // ฉัน(ก็)จะสอนหนังสือเด็ก
หากสอนหนังสือเด็กไค // ฉัน(ก็)จะสอนหนังสือเด็ก

5.9.10 มาลาเชื่อแน

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓

ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำกริยาวิเศษณ์

แบบการเรียงคำไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ ชนิดนี้ มี 2 แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์

แบบที่สอง คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา + คำกริยาวิเศษณ์

รายการไวยากรณ์ที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ ชนิดนี้

คือ

รายการช่วยหน้ากริยา มี 5 คำ คือ เคย จะ ได้ ต้อง อยาก

รายการกริยาวิเศษณ์ มี 2 คำ คือ แน่ แนนอน

เมื่อมองรายการช่วยหน้ากริยา และคำกริยาวิเศษณ์ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าว จะได้ดังนี้ คือ

10.1)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

นิกรองเพลงแน

นิกรองเพลงแนนอน

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

แดงกินขนมแน

แดงกินขนมแนนอน

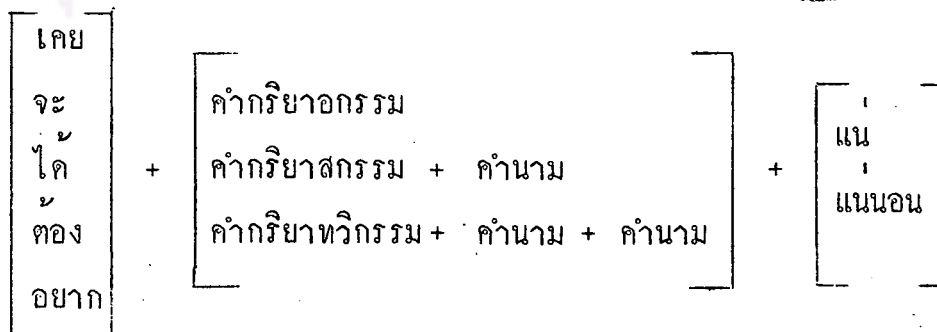
ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

หนอยสอนหนังสือเด็กแน

หนอยสอนหนังสือเด็กแนนอน



10.2)



ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

นิตเคยรอง เพลง แนนิตเคยรอง เพลง แน นอนนิตจะรอง เพลง แนนิตจะรอง เพลง แน นอนนิตไครอง เพลง แนนิตไครอง เพลง แน นอนนอย ตอง รอง เพลง แนนอย ตอง รอง เพลง แน นอนนอย ยาก รอง เพลง แนนอย ยาก รอง เพลง แน นอน

ตัวอย่าง ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

นิตเคย คม เหลา แนนิตเคย คม เหลา แน นอนนิตไค เลน ลคร แนนิตไค เลน ลคร แน นอนคแง จะ เลน ลคร แนคแง จะ เลน ลคร แน นอนนอย ตอง อย บาน แนนอย ตอง อย บาน แน นอนนอย ยาก กิน ขน แนนอย ยาก กิน ขน แน นอน

ตัวอย่าง ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม

นิตเคย สอน หน ง สื่อ เด็ก แนนิตเคย สอน หน ง สื่อ เด็ก แน นอนนิตไค สอน หน ง สื่อ เด็ก แนนิตไค สอน หน ง สื่อ เด็ก แน นอนคแง จะ สอน หน ง สื่อ เด็ก แนคแง จะ สอน หน ง สื่อ เด็ก แน นอนนอย ตอง สอน หน ง สื่อ เด็ก แนนอย ตอง สอน หน ง สื่อ เด็ก แน นอน

หนอยอยากสอนหนังสือเด็กเน
 หนอยอยากสอนหนังสือเด็กเนนอน

5.9.11 มาลาแนะนำ

ชนิดของคำไวยากรณที่จะปรากฏรวมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ
 ชนิดนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำลงท้าย

แบบการเรียงคำไวยากรณที่จะปรากฏรวมกับคำกริยา ในการแสดงความ
 หมาย ๆ ชนิดนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำช่วยหน้ากริยา + คำกริยา + (คำลงท้าย)

รายคำไวยากรณที่จะปรากฏรวมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ ชนิดนี้
 คือ

รายคำช่วยหน้ากริยา มี 2 คำ คือ ควร นา

รายคำลงท้าย มี 1 คำ คือ นะ

เมื่อเรียงรายคำช่วยหน้ากริยา และคำลงท้ายลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว
 จะได้ดังนี้ คือ

11.1)

$$\begin{bmatrix} \text{ควร} \\ \text{นา} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{นะ} \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

เชอควรรองเพลง(นะ)

เชอนารองเพลง(นะ)

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น

เชอควรรเรียนภาษาไทย(นะ)

เชอนาเรียนภาษาไทย(นะ)

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

เชอควรสอนหนังสือเด็ก(นะ)

เชอนาสอนหนังสือเด็ก(นะ)

5.9.12 มาลาซักถาม

ชนิดของคำไวยากรณที่จะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ คือ

1. คำบุพบท
2. คำลักษณนาม
3. คำบอกเวลา
4. คำแสดงคำถาม
5. คำลงท้ายแสดงคำถาม

แบบการเรียงคำไวยากรณที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

ชนิดนี้ มี 7 แบบ คือ

<u>แบบที่หนึ่ง</u>	คำกริยา + คำลงท้ายแสดงคำถาม
<u>แบบที่สอง</u>	คำแสดงคำถาม + คำกริยา
<u>แบบที่สาม</u>	คำกริยา + คำแสดงคำถาม

<u>แบบที่สี่</u>	คำกริยา + คำบุพบท + คำแสดงคำถาม
<u>แบบที่ห้า</u>	คำกริยา + คำลักษณะนาม + คำแสดงคำถาม
<u>แบบที่หก</u>	คำกริยา + คำแสดงคำถาม + คำลักษณะนาม
<u>แบบที่เจ็ด</u>	คำกริยา + คำแสดงคำถาม + คำบอกเวลา

รายการไวยากรณ์แยกแยะคำลักษณะนามซึ่งปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดง
ความหมาย ๗ ชนิดนี้ คือ

รายการลงท้ายแสดงคำถาม มี 2 คำ คือ หรือ ไหม

รายการบุพบท อาจจะแบ่งออกเป็น

ก. รายการบุพบทที่อาจจะปรากฏหน้าคำแสดงคำถาม "ไหน" มี 7 คำ คือ
 จาก ตรง ถึง แถว ที่ ใน (บน)

ข. รายการบุพบทที่อาจจะปรากฏหน้าคำแสดงคำถาม "เมื่อไร" มีคำเดียวคือ
ตั้งแต่

ค. รายการบุพบทที่อาจจะปรากฏหน้าคำแสดงคำถาม "อะไร" มี 10 คำ คือ
 กะ กับ โดด ขาง ควย ไต่ ใน (บน) หน้า หลัง

รายการแสดงคำถาม มี 6 คำ คือ อยากรู้¹ เมื่อไร²

¹ คำแสดงคำถาม อยากรู้ (ในภาษาพูดอาจจะออกเสียงว่า ยังไง) อาจจะ
 ปรากฏหลังคำกริยา เช่น ร้องเพลงอยากรู้

² คำแสดงคำถาม เมื่อไร (ในภาษาพูดอาจจะออกเสียงว่า เมื่อไหร่) อาจจะ
 ปรากฏ

1) หลังคำกริยา เช่น ร้องเพลงเมื่อไร

2) หลังคำบุพบท เช่น ตั้งแต่เมื่อไร

ทำไม¹ เเทาไร² ไหน³ ก็⁴

รายการออกเวลา มี 14 คำ คือ วัน สัปดาห์ อาทิตย์ เดือน ปี
คืน ชั่วโมง นาที วินาที โมง ทุ่ม ที่ ครั้ง หน

เมื่อแบ่งรายการดังกล่าวแสดงคำถาม คำบุพบท คำแสดงคำถาม และคำออกเวลา
ลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะไค่ดังนี้ คือ

12.1)

$$\left[\begin{array}{l} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาหวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \left[\begin{array}{l} \text{หรือ} \\ \text{ไหม} \end{array} \right]$$

1 คำแสดงคำถาม ทำไม อาจปรากฏ

- 1) หลังคำกริยา เช่น ร้องไห้ทำไม
- 2) หน้าคำกริยา เช่น ทำไมร้องไห้

2 คำแสดงคำถาม เเทาไร (ในภาษาพูด อาจออกเสียงว่า เเทาไทร) อาจ
จะปรากฏหลังคำกริยา เช่น หนักเเทาไร

3 คำแสดงคำถาม ไหน อาจปรากฏหลังคำบุพบท หรือหลังคำลักษณนาม

- 1) ปรากฏหลังคำบุพบท เช่น ที่ไหน
- 2) ปรากฏหลังคำลักษณนาม เช่น คนไหน

4 คำแสดงคำถาม ก็ จะปรากฏหน้าคำลักษณนาม หรือหน้าคำออกเวลาเสมอ

- 1) ปรากฏหน้าคำลักษณนาม เช่น ก็คน
- 2) ปรากฏหน้าคำออกเวลา เช่น ก็โมง

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

แดงร้องเพลงหรือ

นิตร้องเพลงใหม่

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น

ตอยกินข้าวหรือ

หนอยกินข้าวใหม่

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

หมูสอนหนังสือเด็กหรือ

เขอสอนหนังสือเด็กใหม่

12.2)

$$\left[\text{ทำไม}^1 \right]$$

+

$$\left[\begin{array}{l} \text{คำกริยากรรม} \\ \text{คำกริยากรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right]$$

¹ คำแสดงคำถาม ทำไม นอกจากจะปรากฏหน้าคำกริยาแล้ว ยังอาจจะปรากฏในตำแหน่งอื่น ๆ ใต้อีก คือ

1) ปรากฏหน้าประธานของประโยค เช่น ทำไม เธอร้องไห้ ทำไม เธอไปเชียงใหม่ ทำไม เธอสอนหนังสือเด็ก

2) ปรากฏหลังคำกริยา เช่น เธอร้องไห้ทำไม เธอไปเชียงใหม่ทำไม เธอสอนหนังสือเด็กทำไม

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
เธอทำไมรองใ้

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
เธอทำไมไปเชิงใ้ม

ประโยคที่มีคำกริยาวิกรรม เช่น
เธอทำไมให้สตางค์นิค

12.3)

คำกริยากรรม คำกริยากรรม + คำนาม คำกริยาวิกรรม + คำนาม + คำนาม	+	ใ <u>้</u> ม เม <u>ื่</u> ใ <u>้</u> ม ใ <u>้</u> ม ใ <u>้</u> ม
---	---	---

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
เธอรองเพลงใ้ใ้ม
เธอรองเพลงเมื่ื่ใ้ม
เธอรองเพลงใ้ใ้ม
เธอนักใ้ใ้ม

ประโยคที่มีคำกริยากรรม เช่น
เธอใ้ใ้มใ้ใ้ม
เธอใ้ใ้มเมื่ื่ใ้ม
เธอใ้ใ้มใ้ใ้ม
เธอใ้ใ้มใ้ใ้ม

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
เธอสอนหนังสือเด็กอย่างไร
เธอสอนหนังสือเด็กเมื่อไร
เธอบอกเรื่องนั้นแล้วทำไม
เธอให้สตางค์เด็กเท่าไร

12.4)

$$\left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอกรรม} \\ \text{คำกริยาสกรรม} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \left[\text{คำบุพบท}^1 \right] + \left[\begin{array}{l} \text{ไหน} \\ \text{เมื่อไร} \end{array} \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอกรรม เช่น
เธอร้องเพลงที่ไหน
เธอร้องเพลงตั้งแต่เมื่อไร

ประโยคที่มีคำกริยาสกรรม เช่น
เธอซื้อผ้าที่ไหน
เธอซื้อผ้าตั้งแต่เมื่อไร

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
เธอสอนหนังสือเด็กที่ไหน
เธอสอนหนังสือเด็กตั้งแต่เมื่อไร

¹ ดูรายคำบุพบทที่อาจจะปรากฏหน้าคำแสดงคำถาม ไหน เมื่อไร หน้า 238.

$$12.5) \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \left[\text{คำลักษณนาม} \right] + \left[\text{ไทร} \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
เขนอน ห้อง ไทร

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
เขซื้อ หนังสือ เล่ม ไทร

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
เขให้ เงิน เด็ก คน ไทร

$$12.6) \left[\begin{array}{l} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{array} \right] + \left[\text{ก} \right] + \left[\text{คำลักษณนาม} \right]$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
นอง รอง เพลง ก เพลง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น
หนอย กิน ข้าว ก จาน

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น
ทอบ สอน หนังสือ เด็ก ก คน

$$12.7) \begin{bmatrix} \text{คำกริยาอาการ} \\ \text{คำกริยาอาการ} + \text{คำนาม} \\ \text{คำกริยาทวิกรรม} + \text{คำนาม} + \text{คำนาม} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{กั} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{คำบอกเวลา}^1 \end{bmatrix}$$

ตัวอย่าง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

โรงเรียนเล็กกัโม่ง

ประโยคที่มีคำกริยาอาการ เช่น

นิตทอนงสือกัวัน

ประโยคที่มีคำกริยาทวิกรรม เช่น

แดงสอนนงสือเค็กกัปี

5.10 ความหมาย ๓ แบบเชื่อมความให้ตอนเนงกัน

อาจจะแบ่งออกได้เป็น 4 ชนิด คือ

5.10.1 แบบเชื่อมคำนำมต้งแตสองคำให้ควำมหำมำยตอนเนงกัน

5.10.2 แบบเชื่อมคำกริยำต้งแตสองคำให้ควำมหำมำยตอนเนงกัน

5.10.3 แบบเชื่อมคำคนละชนิคให้ควำมหำมำยตอนเนงกัน

5.10.4 แบบเชื่อมอนุพำกยต้งแตสองอนุพำกยให้ควำมหำมำยตอนเนงกัน

5.10.1 แบบเชื่อมคำนำมต้งแตสองคำให้ควำมหำมำยตอนเนงกัน

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้

คือ

¹ ดูรายคำบอกเวลาที่จะปรากฏหลังคำแสดงคำถาม กั ในหน้า 151.

คำเชื่อมนาม

แบบการเรียงคำไวยากรณ์รวมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้มีเพียงแบบเดียว คือ

คำนาม + คำเชื่อมนาม + คำนาม

รายการคำไวยากรณ์ซึ่งจะปรากฏรวมกับคำนาม ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้

รายการคำเชื่อมนาม มี 4 คำ คือ กะ กับ ของ หรือ

เมื่อบริการคำเชื่อมนามลงในแบบการเรียงคำดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

คำนาม + [กะ กับ ของ หรือ] + คำนาม

ตัวอย่าง

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน เช่น

ส้มกับมังคุดหมดแล้ว

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรง เช่น

เธอจะซื้อมหรือนำตาล

5.10.2 แบบเชื่อมคำกริยาตั้งแต่สองคำให้มีความหมายต่อเนื่องกัน

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏรวมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ

แบบนี้ คือ

คำเชื่อมกริยา

แบบการเรียงคำไวยากรณ์รวมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้

มีเพียงแบบเดียว คือ

คำกริยา + คำเชื่อมกริยา + คำกริยา

รายนามคำไวยากรณซึ่งจะปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗

แบบนี้

รายนามเชื่อมกริยา มี 1 คำ คือ ให้

เมื่อมกรายนามเชื่อมกริยาลงในแบบดังกล่าวแล้ว จะได้ดังนี้ คือ

คำกริยา + [ให้] + คำกริยา

ตัวอย่าง เช่น

เชิญให้สหายนะคะ

แดงพยายามนอนให้หลับ แต่ก็ไม่หลับ

✓ 5.10.3 แบบเชื่อมคำกริยาและคำนามใหม่มีความหมายต่อเนื่องกัน

ชนิดของคำไวยากรณซึ่งจะปรากฏร่วมกับคำกริยาและคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้ คือ

คำบุพบท

แบบการเรียงคำไวยากรณซึ่งจะปรากฏร่วมกับคำกริยาและคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้ มีเพียงแบบเดียว คือ

คำกริยา + คำบุพบท + คำนาม

รายนามคำไวยากรณซึ่งจะปรากฏร่วมกับคำกริยาและคำนาม ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้ คือ

รายนามคำบุพบท มี 38 คำ คือ

กะ กับ กว่า กลาง แก่ ไกล ไกล ข้าง จาก เฉพาะ
 ชิด ควญ โดย ตรง ตลอด ต่อ ตั้งแต่ ตาม แต่ ใต้ ถึง
 แถว ทั้ง ทาง ที่ ใน นอก บน ประจำ เพื่อ เพื่อ ริม
 สำหรับ หน้า หลัง หาง ให้ เหนือ

เมื่อเรียงคำบุพบทลงในแบบคั้งกล่าวจะได้คั้งนี้ คือ

คำกริยา	+	กะ	ตรง	นอก	+	คำนาม
		กับ	ตลอด	บน		
		กว่า	ต่อ	ประจำ		
		กลาง	ตั้งแต่	เพื่อ		
		แก่	ตาม	เพื่อ		
		ไกล	แต่	ริม		
		ไกล	ไต่	สำหรับ		
		ข้าง	ถึง	หน้า		
		จาก	แถว	หลัง		
		เฉพาะ	ทั้ง	ทาง		
		ซีก	ทาง	ให้		
		ควย	ที่	เหนือ		
		โดย	ใน			

ตัวอย่าง เช่น

คนใช้กินข้าวควยมือ

เด็กมากับพระ

5.10.4 แบบเชื่อมอนุพากย์ตั้งแต่สองอนุพากย์ให้มีความต่อเนื่องกัน

ชนิดของคำไวพจน์ที่ปรากฏระหว่างสองอนุพากย์ ในการแสดงความหมาย ๆ

แบบนี้ คือ

คำเชื่อมอนุพากย์¹

แบบการเรียงคำเชื่อมอนุพากย์กับคำชนิดอื่น ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้
มีเพียงแบบเดียวคือ

อนุพากย์ที่หนึ่ง + คำเชื่อมอนุพากย์ + อนุพากย์ที่สอง

รายการไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำชนิดอื่น ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้
คือ

รายการเชื่อมต้น มี 63 คำ คือ

กับ กระทั่ง กว่า กว่าที่ ก่อน ก่อนหน้า ก็ ก็ต่อเมื่อ
ก็เพื่อให้ ก็เพราะ ขณะที่ ขนาด ข้าง ครึ่ง คราว จน จึง ซึ่ง
โดย ตั้งแต่ ตรงที่ ต่อเมื่อ ตอน ตาม แต่ ถ้า ถึง แถว
ทั้ง ๆ ทั้งที่ ทันที ที่ ที่ว่า เท่าที่ เท่ากับที่ นอกจาก นอกเสียจาก
ในขณะที่ ในเมื่อ ในเวลา เมื่อ ฝ่าย พอ เพราะ เพื่อ เพื่อให้
เมื่อ แม้ ระหว่าง ราวกับ และ แล้ว เว้นแต่ เว้นเสียแต่ เวลา
ส่วน หรือ หลัง หลังจาก เหมือน อย่าง อย่างกับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ดูคำอธิบาย คำเชื่อมอนุพากย์ ในบทที่ 2 หน้า 27 และดูรายการทั้งหมด
ในภาคผนวก 8.

เมื่อมองรายการคำเชื่อมตนเองในแบบคั้งกล่าว จะได้คั้งนี้ คือ

	กับ	ต่อเมื่อ	พอ
	กระทั่ง	ตอน	เพราะ
	กว่า	ตาม	เพื่อ
	กว่าที่	แต่	เพื่อให้
	ก่อน	ถ้า	เมื่อ
	ก่อนหน้า	ถึง	แม่
	ก็	แถว	ระหว่าง
	ก็ต่อเมื่อ	ทั้ง ๆ	ราวกับ
	ก็เพื่อให้	ทั้งที่	และ
	ก็เพราะ	ทันที	แล้ว
อนุภาคหนึ่ง +	ขณะที่	ที่	เว้นแต่ + อนุภาคที่สอง
	ขนาด	ที่ว่า	เว้นเสียแต่
	ข้าง	เท่าที่	เวลา
	ครึ่ง	เท่ากับที่	ส่วน
	คราว	นอกจาก	หรือ
	จน	นอกเสียจาก	หลัง
	จึง	ในขณะที่	หลังจาก
	ซึ่ง	ในเมื่อ	เหมือน
	โดย	ในเวลา	อย่าง
	ตั้งแต่	เมื่อ	อย่างกับ
	ตรงที่	ฝ่าย	

ตัวอย่าง

ฉันต้องกินข้าว ก่อนอาบน้ำ
เขารวยก็จริง แต่หาความสุขไม่ได้เลย

5.11 ความหมาย ๗ แบบบอกความหมายรวม ๗ ของทั้งประโยคเป็นแบบมาลาต่าง ๆ

อาจจะแบ่งออกได้เป็น 12 แบบ คือ

- 5.11.1 ความหมายแบบมาลาปฏิเสธ
- 5.11.2 ความหมายแบบมาลาชักชวน
- 5.11.3 ความหมายแบบมาลาเสนอแนะ
- 5.11.4 ความหมายแบบมาลาชอรอง
- 5.11.5 ความหมายแบบมาลาห้าม
- 5.11.6 ความหมายแบบมาลาคำสั่ง
- 5.11.7 ความหมายแบบมาลาคาดคะเน
- 5.11.8 ความหมายแบบมาลาแบ่งรับแบ่งสู้
- 5.11.9 ความหมายแบบมาลาเชื่อแน
- 5.11.10 ความหมายแบบมาลาแนะนำ
- 5.11.11 ความหมายแบบมาลาชักถาม
- 5.11.12 ความหมายแบบมาลาบอกเล่า

ในการแสดงความหมาย ๗ แต่ละแบบใน 12 แบบข้างบนนี้ จะอธิบายเทคนิคของคำไวยากรณ์และรายคำไวยากรณ์ ซึ่งจะปรากฏพร้อมกับคำกริยาและคำนามเป็นประโยคซึ่งมีความหมายแบบต่าง ๆ 12 แบบ ดังกล่าวเท่านั้น ส่วนแบบการเรียงคำซึ่งได้บอกรายละเอียดไว้แล้วในตอนต้นของบทนี้¹ จึงจะไม่อธิบาย

¹ ดูรายละเอียดของแบบการเรียงคำไวยากรณ์ชนิดต่าง ๆ ที่ปรากฏพร้อมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้ ในบทที่ 5 หน้า 191-237.

5.11.1 ความหมายแบบมาลาปฎิเสธ¹

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
คือ

คำปฎิเสธ

รายคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้ คือ

รายคำปฎิเสธ มีคำเดียว คือ ไม่

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้คือ

น้องไมนอน

ลาไมกินข้าว

นอยไมรคนำตนไม เป็นต้น

5.11.2 ความหมายแบบมาลาชักชวน²

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

1. คำหลังกริยา

2. คำกริยาวิเศษณ์

3. คำลงท้าย

รายคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

¹ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาปฎิเสธ ในบทที่ 3 หน้า 67.

² ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาชักชวน ในบทที่ 3 หน้า 68.

รายนามคำหลังกริยา มี 2 คำ คือ ไป¹ มา²

รายนามกริยาวิเศษณ์ มี 1 คำ คือ กัน

รายนามคำลงท้าย มี 3 คำ คือ เอะ นะ นะ

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ
ไปร้องเพลงกันเอะไป
มากินข้าวกันนะ
มาสอนหนังสือเด็กกันนะ เป็นต้น

5.11.3 ความหมายแบบมาลาเสนอแนะ³

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

1. คำหลังกริยา
2. คำช่วยหน้ากริยา
3. คำลงท้าย

รายนามคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ออกเสียง ไป

² ออกเสียง มะ

³ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาเสนอแนะ ในบทที่ 3 หน้า 68.

รายนามคำหลังกริยา มี 1 คำ คือ กู

รายนามคำช่วยหน้ากริยา มี 2 คำ คือ ควร นา

รายนามคำลงท้าย มี 3 คำ คือ ชี ชี นะ

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

เชอควรรองเพลงนะ

แดงชิมขนมคูชิ

ศรนาสอนหนังสือเด็กคุณะ เป็นต้น

5.11.4 ความหมายแบบมาลาชอรอง¹

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

1. คำเฉพาะ
2. คำกริยาวิเศษณ์
3. คำลงท้าย

รายนามคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

รายนามคำเฉพาะ มี 4 คำ คือ กรุณา โปรค วาน ชวย

รายนามคำกริยาวิเศษณ์ มี 3 คำ คือ ควย ที่ หนอย

รายนามคำลงท้าย มี 3 คำ คือ เถอะ นะ นา

¹ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาชอรอง ในบทที่ 3 หน้า 69.

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้เป็น คือ
 กรุณารองเพลงน้อยเถอะ
 โปรคทำกับชาวทีนะ
 วานสอนหนังสือของควยนา เป็นต้น

5.11.5 ความหมายแบบมาลาหาม¹

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
 มีดังนี้ คือ คำเฉพาะ

รายคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
 มีดังนี้ คือ

รายคำเฉพาะ มี 1 คำ คือ อยา

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้เป็น คือ
 อยารวิง
 อยากินขนมในทองเรียน
 อยารคนำตนไมตอนบาย เป็นต้น

5.11.6 ความหมายแบบมาลาคำสั่ง²

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
 มีดังนี้ คือ

¹ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาหาม ในบทที่ 3 หน้า 70.

² ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาคำสั่ง ในบทที่ 3 หน้า 70.

1. คำเฉพาะ
2. คำช่วยหน้ากริยา
3. คำหลังกริยา
4. คำกริยาวิเศษณ์
5. คำลงท้าย

รายการคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

รายการคำเฉพาะ มี 2 คำ คือ จง หยุด

รายการคำช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ ต้อง

รายการคำหลังกริยา มี 8 คำ คือ ไป มา ไว้ เสีย ขึ้น ลง
เขา ออก

รายการคำกริยาวิเศษณ์ มี 1 คำ คือ เคี้ยวนี้

รายการคำลงท้าย มี 2 คำ คือ ชี นะ

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

จงร้องเพลงเคี้ยวนี้นะ

หยุดกวนพี่เสีย

หยุดเติมน้ำมันรถเคี้ยวนี้นะ

5.11.7 ความหมายแบบมาลาคาคคะเน ¹

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ
แบบนี้ มีดังนี้ คือ

¹ ดูคำอธิบาย ความหมาย ๆ แบบมาลาคาคคะเน ในบทที่ 3 หน้า 71.

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำพิเศษ
3. คำลงท้าย

รายการคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

รายการคำช่วยหน้ากริยา มี 2 คำ คือ คง อาจ

รายการคำพิเศษ มี 1 คำ คือ นากด้ว

รายการคำลงท้าย มี 1 คำ คือ กระทบ

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

แดงนากด้วคงรองเพลงกระทบ

ตอยอาจทำการบ้านกระทบ

ตุมนากด้วสอนหนังสือน้องกระทบ เป็นต้น

5.11.8 ความหมายแบบมาลาแบ่งรับแบ่งสู้¹

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

1. คำเชื่อมอนุภาคชนิดคำเชื่อมตน
2. คำช่วยหน้ากริยา
3. คำหลังกริยา

รายการคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้
มีดังนี้ คือ

¹ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาแบ่งรับแบ่งสู้ ในบทที่ 3 หน้า 71.

รายนามคำเชื่อมอนุพากย์ชนิดคำเชื่อมต้น มี 3 คำ คือ ถ้า เพื่อ หาก

รายนามคำช่วยหน้ากริยา มี 1 คำ คือ จะ

รายนามคำหลังกริยา มี 1 คำ คือ ได้

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

ถรร้องเพลงได้ ฉันจะร้องเพลง

เพื่อทำกับข้าวได้ ฉันจะทำกับข้าว

หากสอนหนังสือเด็กได้ ฉันจะสอนหนังสือเด็ก

5.11.9 ความหมายแบบมาลาเชื่อแน ¹

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้ มี ๓ ชนิด คือ คำกริยาวิเศษณ์

รายนามคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้ มี

รายนามคำกริยาวิเศษณ์ มี 2 คำ คือ แน แนนอน

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

แดงร้องไห้แน

เขาทำกับข้าวแน

ตอยสอนหนังสือเด็กแนนอน

5.11.10 ความหมายแบบมาลาแนะนำ ²

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๓ แบบนี้ มีดังนี้ คือ

¹ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาเชื่อแน ในบทที่ 3 หน้า 72.

² ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาแนะนำ ในบทที่ 3 หน้า 73.

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำลงท้าย

มีดังนี้ คำ
รายคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้

รายคำช่วยหน้ากริยา มี 2 คำ คือ ควร น่า
รายคำลงท้าย มี 1 คำ คือ นะ

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

เชอควรร้องเพลงนะ
 สมถวิลนาเรียนภาษาไทยนะ
 ทอยควรสอนหนังสือเด็ก

5.11.11 ความหมายแบบมาลาชัฏถาม¹

มีดังนี้ คำ
ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้

1. คำแสดงคำถาม
2. คำลงท้าย

มีดังนี้ คำ
รายคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๗ แบบนี้

รายคำแสดงคำถาม มี 6 คำ คือ อย่างไร เมื่อไร ทำไม เท่าไร ไหน ก็
รายคำลงท้าย มี 2 คำ คือ หรือ ไหม

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

แดงรองไหทำไม
 พี่ทำกับข้าวอย่างไร
 ปุกรคนำตนไมเมื่อไร

¹ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบบอกมาลาชัฏถาม ในบทที่ 3 หน้า 73.

5.11.12 ความหมายของแบบมาลาบอกเล่า¹

ชนิดของคำไวยากรณ์ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดงความหมาย ๆ แบบนี้ มีดังนี้ คือ

1. คำช่วยหน้ากริยา
2. คำช่วยหลังกริยา
3. คำหลังกริยา
4. คำกริยาวิเศษณ์
5. คำลงท้าย

รายการคำไวยากรณ์ยกเว้นคำกริยาวิเศษณ์² ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ในการแสดง ความหมาย ๆ แบบนี้ มีดังนี้ คือ

รายการคำช่วยหน้ากริยา มี 21 คำ คือ
 เกือบ เกิด กำลัง ขึ้น คอนซาง คอย เคย จวน จะ ได้ ต้อง
 เป็น พยายาม พลอย เพิ่ง มัก มัว ย่อม ยัง อด อยาก

รายการคำช่วยหลังกริยา มี 2 คำ คือ อยู่ แลว

รายการคำหลังกริยา มี 6 คำ คือ ไป มา ไว ขึ้น ลง ออก

รายการคำลงท้าย มี 4 คำ คือ ค่ะ จะ ครับ ละ

ตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้ คือ

เด็กเกือบหกฉม

พี่จะทำกับข้าวอยู่แล้ว

นอຍມ້ວຣຄນ້າຕນໄມອຍຸຣັບ

¹ ดูคำอธิบาย ความหมายแบบมาลาบอกเล่า ในบทที่ 3 หน้า 74.

² เนื่องจากคำกริยาวิเศษณ์มีจำนวนมาก จึงไม่สามารถบ่งรายการไว้ ณ ที่นี้ได้.